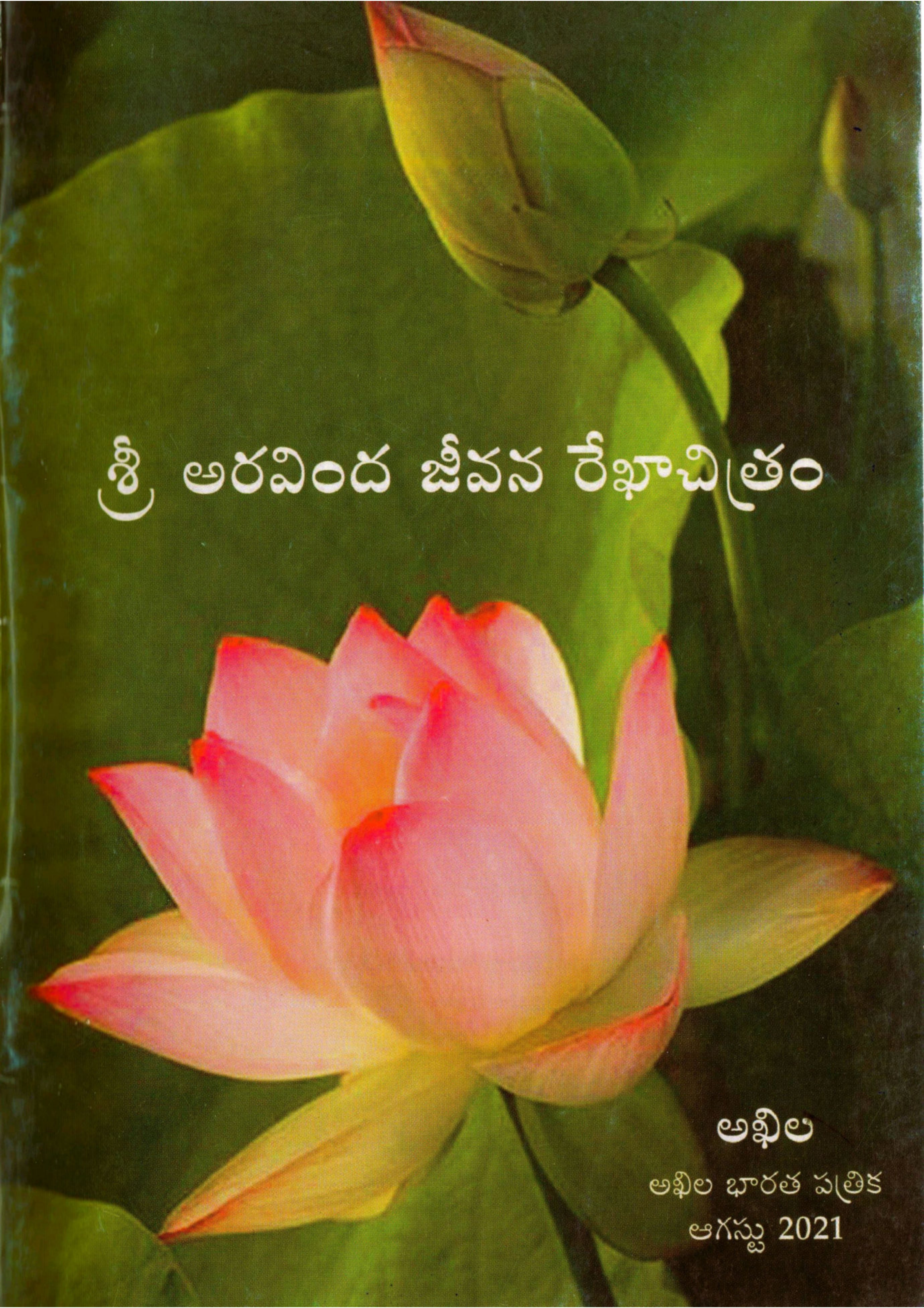
శ్రీ అరవింద జీవన రేఖాచిత్రం

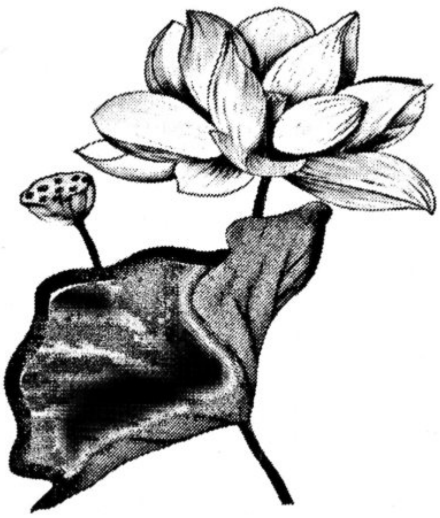

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగస్టు 2021

విషయ సూచిక

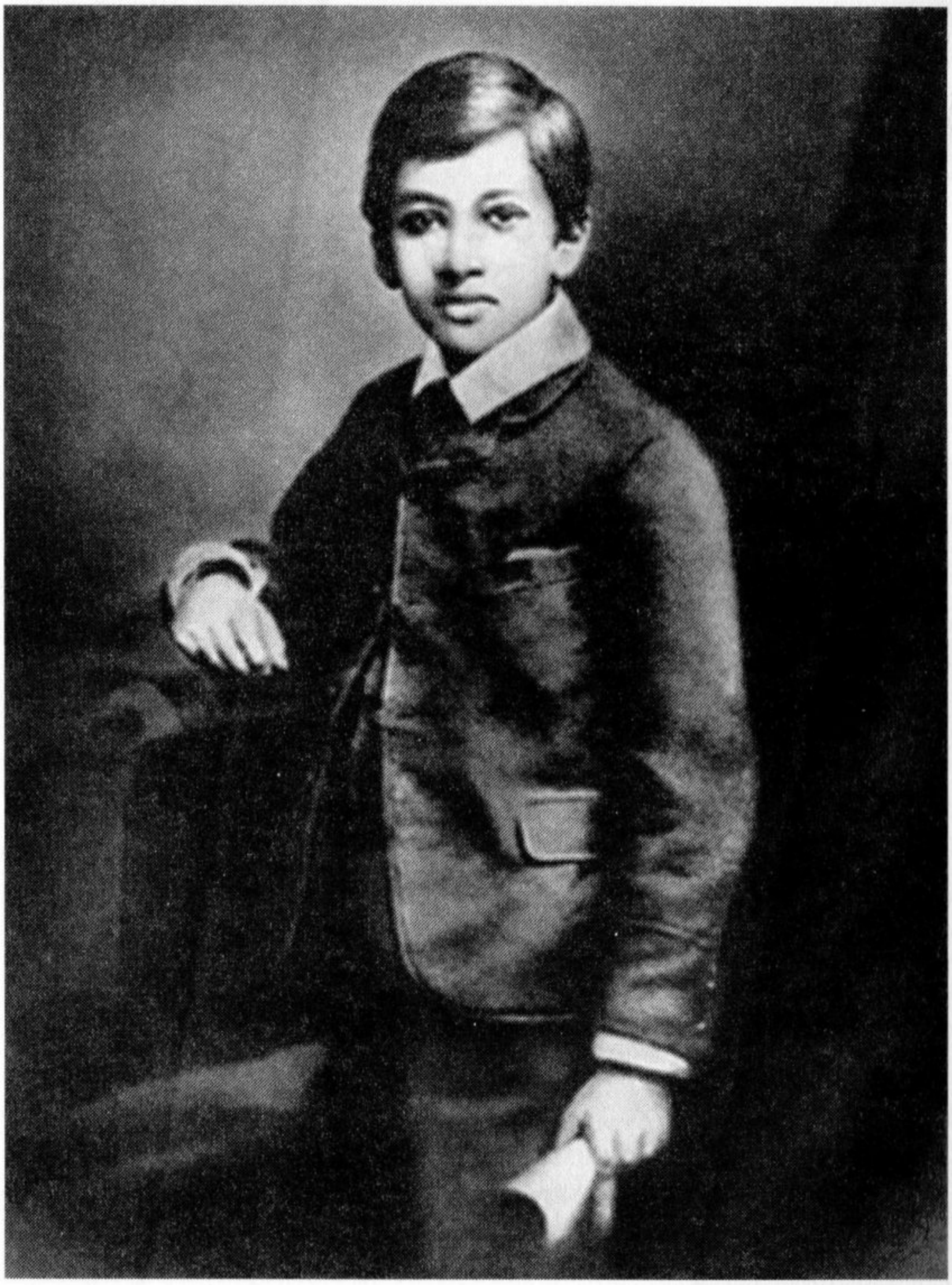

సంపాదకీయం సూచన

మనలోని మానవ సంబంధమైన దానిని దివ్యీకరించడం, మన ఐహిక మానవ జీవితాన్ని ఒక దివ్య జీవనంలోకి మార్చడం ఎలా అనే దానికి శ్రీ అరవిందుల జీవితం ఒక ఉదాహరణ. ఆయన విశ్వమంత విశాలం. ఆయన జీవన విభిన్న ముఖాలను అన్నింటినీ స్పృశించడం అసాధ్యం. వారి రచనల నుండి బహిర్గతమైన కొన్ని పార్శ్వాలను స్పృశించడానికి ప్రయత్నించాం.

అనువాదం - కె.వి. రావు

9849929254

నిశ్చలనీరవ పర్వత శిఖరాలకు

అనంత సాగరాల మీదుగా నిశ్చలనీరవ పర్వతాగ్రాలకు
సువర్ణ ఛాయతో ఆతడరుదెంచె
జ్వాలాయుధుడై
ఆతని మహనీయత, అమిత కారుణ్యం స్వేచ్ఛనివ్వగల
ప్రపంచమ్ముపై దృష్టి సారించె

CWSA 2-649

శ్రీ అరవిందులు

అనువాదం : కె.వి.రావు

శ్రీఅరవింద సంక్షిప్త జీవిత దర్శనం

బాల్యం మరియు ప్రారంభసంవత్సరాలు

అది 1872వ సంవత్సరం. ఆగస్టు 15వ తారీఖున కలకత్తాలో శ్రీఅరవిందులు జన్మించారు. ఆయనకి ఇద్దరు అన్నయ్యలు ఉన్నారు. వాళ్లతోపాటు శ్రీఅరవిందులను చదువు నిమిత్తం 1879లో అంటే ఆయన 7వ ఏట ఇంగ్లాండుకి తీసుకువెళ్లారు. అక్కడ 14 సంవత్సరాలు ఉన్నారు. మాన్‌చెస్టర్‌లో ఉన్న ఒక ఆంగ్లకుటుంబంలో ఆయన పెరిగారు. 1884లో లండన్ సెయింట్‌పాల్ స్కూలులో చేరారు. ఆ తరువాత 1890లో అక్కడి నుంచి ఉత్తమ శ్రేణి ఉపవేతనంతో కేమ్ బ్రిడ్జిలో ఉన్న కింగ్స్ కాలేజీలో రెండేళ్లు చదివారు. 1890లో పోటీపరీక్షలో భారతీయ సివిల్ సర్వీసెస్‌లో కూడా ఉత్తీర్ణులయ్యారు. కానీ, రెండు సంవత్సరాల శిక్షణాకాల అంతంలో గుర్రపు స్వారీ పరీక్షకు హాజరుకానందు వల్ల ఆ సర్వీసెస్‌కి అనర్హులయ్యారు. ఆ సమయంలో లండన్‌లో బరోడా గైక్వాడ్. అక్కడ ఉన్నారు. శ్రీవారు ఆయనని చూసి బరోడాసర్వీస్‌లో ఒక ఉద్యోగాన్ని పొందారు. జనవరి 1893లో ఇంగ్లాండును వదిలేసారు.

బరోడా ఉద్యోగంలో శ్రీఅరవిందులు 1893 నుండి 1906 వరకు అంటే 13 సంవత్సరాలపాటు మొదట రెవిన్యూశాఖలో తరువాత మహారాజావారి సచివాలయ పనిలో గడిపారు, ఆ తరువాత బరోడా కాలేజీలో మొదట ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసర్‌గా తరువాత వైస్ ప్రిన్సిపాల్‌గా చేసారు. ఈ సంవత్సరాలన్ని స్వీయ సంస్కృతి మరియు సాహిత్య కార్యకలాపాల్లో గడిచాయి. తరువాత రోజుల్లో ఎక్కువ శాతం పాండిచ్చేరి నుంచి ముద్రించబడిన పద్యసాహిత్యం అంతా ఈ 13 సంవత్సరాల కాలంలో వ్రాయబడిందే! ఆయన భవిష్యత్ కార్యాలకి శ్రీకారం చుట్టబడింది. ఇంగ్లాండులో శ్రీఅరవిందుల నాన్నగారి అత్యవసర సూచన మేరకు అనుగుణంగా పూర్తిగా తూర్పుభారతదేశ సంస్కృతితో సంబంధంలేని విద్యలో ఆయనకి శిక్షణ ఇవ్వబడింది.

బరోడాలో ఆయనకా కొరత తీరింది. సంస్కృతం, అనేక ఆధునిక భారతీయ భాషలను నేర్చుకొన్నారు. గతంలోని వర్తమాన, భారతీయ

నాగరికత సారాన్ని రూపాలను జీర్ణించుకొన్నారు.

ఈ కాలంలోని చివరి సంవత్సరాల ఎక్కువ భాగం రహస్య రాజకీయ కార్యకలాపాల్లో సెలవులపై గడిపారు. ఎందుకనంటే బరోడాలో ఆయన ఉద్యోగం ఆయనను ప్రజాచర్య, ప్రజాసేవనుండి నిషేధించింది.

గ్రీకు లాటిన్ భాషలలో ఆయన ప్రతిభాశాలి. మాన్‌చెస్టర్‌లో ఉండగా ఆయన బాల్యంలోనే ఫ్రెంచ్ నేర్చుకున్నారు. జర్మన్, ఇటాలియన్ మాత్రం ఆయన స్వయంగా గోత్ మరియు డాంటేల రచనలని వాటి మాతృభాషలో చదవడానికి తగినంతగా నేర్చుకొన్నారు.

కేమ్‌బ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ వారు పెట్టే ప్రావీణ్యా పరీక్షలో శ్రీ అరవిందులు ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులై, భారతీయ సివిల్ సర్వీస్ పరీక్షలో వెనుకటి వాటినన్నింటిని అధిగమించిన మార్కులతో గ్రీకు, లాటిన్ భాషలలో సాధించారు.

భారతీయ విప్లవోద్యమంలో

1905లో బెంగాల్ విభజనకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన ఆందోళనకరమైన ఉద్యమం వల్ల శ్రీ అరబిందోకి బరోడా సర్వీస్‌ని వదిలిపెట్టే అవకాశం లభించింది. ఆయన ఇక చాలా బహిరంగంగానే రాజకీయ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు. 1906లో బరోడాని వదిలి ఆయన కలకత్తాలో క్రొత్తగా స్థాపించిన బెంగాల్ నేషనల్ కాలేజీకి ప్రిన్సిపాల్‌గా చేరారు. వారి రాజకీయ కార్యక్రమం 1902 నుండి 1910 వరకు సుమారు 8 సంవత్సరాలు కొనసాగింది. ఈకాలం మొదటి భాగంలో కొంతమంది సహోద్యోగులతో కలిసి స్వదేశీ ఉద్యమానికి తెరవెనుక ఉండి నాంది పలికారు. వాళ్లతో కలిసి స్వదేశీ (ఇంటియన్ సిన్‌ఫెయిన్) ఉద్యమం ప్రారంభించారు. అప్పటివరకు భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ మతం అయిన మిత సంస్కరణ వాదం కంటే మరింత ముందుకు మరింత ప్రత్యక్ష రాజకీయ చర్య బహిరంగ దీక్షకు బెంగాల్ ఒక వేదిక అయింది.

1906లో శ్రీ అరబిందో ఈ ఉద్దేశంతో బెంగాల్‌కు వచ్చి కొత్త పార్టీలో చేరారు. ఇది అభివృద్ధి చెందిన విభాగం తక్కువ సంఖ్యలో ఉంది. ప్రభావం చూపడంలో అంత బలమైనది కాదు. ఇది ఇటీవలే కాంగ్రెస్‌లో ఏర్పడింది.

ఈ పార్టీ రాజకీయ సిద్ధాంతం సహాయ నిరాకరణకు సంబంధించిన ఒక అస్పష్ట సూత్రం. 'సబ్జెక్ట్స్ కమిటీ' గోప్యత ముసుగువెనుక వార్షిక కాంగ్రెస్ సమావేశంలో మితవాదుల నాయకులతో కొన్ని నిరర్థక ఘర్షణల కంటే ఇది ముందుకుపోయే కార్యరూపం దాల్చలేదు. శ్రీ అరబిందో ఒక నిర్ణయాత్మక మరియు సవాల్‌తో కూడిన కార్యక్రమంతో అఖిల భారత పార్టీగా బహిరంగంగా ముందుకు రావాలని బెంగాలులో పెద్దలను ఒప్పించారు. దీనికి మరాఠీ నాయకుడు అయిన తిలక్‌గారిని పార్టీకి పెద్దగా వ్యవహరించాలని, అప్పటి మితవాద (సంస్కరణవాది లేదా లిబరల్) అల్పసంఖ్యాక వ్యవస్థను ఎదుర్కొని ఈ దేశాన్ని, కాంగ్రెస్‌పార్టీని రక్షించమన్నారు.

మితవాదులకు జాతీయవాదులకు (ప్రత్యర్థి పార్టీ వాళ్ళు వీళ్లను అతివాదులు అంటారు) మధ్య జరిగిన చారిత్రాత్మక పోరాటానికి మూలం ఇది. మొత్తం భారతీయ రాజకీయాలని ఈ రెండేళ్ళలో ఇది మార్చివేసింది. కొత్తగా ఆవిర్భవించిన ఈ జాతీయ పార్టీ లక్ష్యం సంపూర్ణ స్వరాజ్యం (స్వాతంత్ర్యం). సంస్కరణద్వారా చాలా నిదానంగా జరిగే పురోగతి ద్వారా ఎప్పుడో ఒకటి రెండు శతాబ్దాల తర్వాత వలస, స్వపరిపాలన సిద్ధిస్తుంది అన్న మితవాదుల ఆసక్తికి వ్యతిరేకంగా ఈ పూర్తి స్వాతంత్ర్యం అనే లక్ష్యాన్ని అమలుపరచడం అనేది ఒక కార్యక్రమంగా ప్రతిపాదించింది. ఈ రాజకీయ స్వాతంత్రోద్యమం సవివరంగా కాకపోయినా కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత అభివృద్ధి చెంది, తరువాత ఐర్‌లాండ్‌లో విజయవంతమైంది. దీనిని పోలినదే అని ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతం. కొత్త విధానం సూత్రం స్వయంసేవ. దీని లక్ష్యం దేశ శక్తులను సమర్థవంతంగా వ్యవస్థీకరించడం, మరోప్రక్క ప్రభుత్వాన్ని పూర్తిగా వ్యతిరేకించడం; సహాయ నిరాకరణ కలిగి ఉండటం.

బ్రిటిషు, విదేశీ వస్తువుల బహిష్కరణ వాటి స్థానంలో స్వదేశీ పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించడం, బ్రిటీష్ కోర్టులను బహిష్కరించడం వాటి బదులు మధ్యవర్తిత్వంతో కూడిన న్యాయస్థానాల వ్యవస్థకి పునాది వేయడం, అలాగే ప్రభుత్వ విశ్వవిద్యాలయాలను, కళాశాలలను బహిష్కరించడం - ఆ స్థానంలో జాతీయ కళాశాలలను, పాఠశాలలను సృష్టించడం, యువజనులతో కూడిన ఒక సంఘం ఏర్పడి ఎక్కడైతే అవసరముందో అక్కడ పోలీసు మరియు

రక్షణ పనులు చేసేటట్టుగా సత్యాగ్రహం అనే విధానం ఇవన్నీ ఈ కార్యక్రమం లోని తక్షణ అంశాలు. శ్రీ అరబిందో కాంగ్రెస్‌ని స్వాధీనపరచుకొని దానిని వ్యవస్థీకృత జాతీయ చర్యలను నిర్వహించడానికి ఒక దర్శకత్వ కేంద్రంగా తయారుచేయాలని, స్వేచ్ఛకోసం పోరాటం చేసి, ఆ గెలుపు వచ్చేంతవరకు రాష్ట్రంలో ఒక అనధికారిక స్థితిని కొనసాగించాలని ఆశించారు. శ్రీ అరబిందో క్రొత్తగా స్థాపించిన దిన పత్రిక 'బందేమాతరం'ని ఒక గుర్తింపు పొందినదిగా చేయాలని ఫైనాన్సు చేయమని పార్టీని చేపట్టమని ఒప్పించారు. ఆ సమయంలో ఆయన దానికి సంపాదకుడిగా చేస్తున్నారు. బందేమాతరం **1907**లో స్థాపించారు. కానీ **1908**లో దానిని ఆకస్మికంగా మూసివేసేంత వరకు దాని విధానానికి మాత్రం పూర్తిగా శ్రీఅరవిందులే దర్శకత్వం వహించారు. అది దాదాపు మొత్తం భారతదేశమంతా త్వరితంగా పంపిణీ చేయబడేది.

దాని సంక్షిప్త, చిరస్మరణీయ ఉనికిలో, ఇది అప్పటినుండి ప్రాథమికంగా సంరక్షించబడిన ఇండియా రాజకీయ ఆలోచనను మార్చివేసింది. అదే అప్పటినుంచి ప్రాథమికంగా నిలిచిఉంది. దాని తరువాత పరిణామాల మధ్య కూడా దాని మీద పడిన ఆ ముద్ర చెరిగిపోలేదు. కానీ ఈ మార్గాల్లో ప్రారంభించిన పోరాటం, భవిష్యత్తు ప్రాముఖ్యతలపై ఉన్నప్పటికీ, ఆ సమయంలో ఎక్కువ కొనసాగలేదు. ఇంత ధైర్యమైన కార్యక్రమంకోసం దేశం ఇంకా సిద్ధంగా లేదు.

1907లో శ్రీ అరబిందోని రాజద్రోహం నేరం మోపి విచారణ చేసారు. వెంటనే నిర్దోషిగా ప్రకటించారు. ఇప్పటివరకు ఒక రచయితగా మరియు నిర్వాహకుడిగా ఉండి ఈ సంఘటన వల్ల అంటే పార్టీ నాయకుల జైలుశిక్ష మరియు వారి అదృశ్యం వల్ల బెంగాల్‌లో ఒక గుర్తింపు పొందిన పార్టీ అధిపతిగా మొదటి సారి వేదిక మీద వక్తగా నిలబడవలసి వచ్చింది.

1907లో సూరత్‌లో జరిగిన జాతీయవాద సమావేశంలో శ్రీ అరబిందో అధ్యక్షత వహించారు. ఆ సమయంలో రెండు సమాన పార్టీల మధ్య ఘర్షణ చోటుచేసుకొని కాంగ్రెస్ ముక్కలుగా విడిపోయింది. మే నెల **1908**లో ఆయనని ఆలీపూర్ కుట్రకేసులో అరెస్ట్ చేసారు. వారి సోదరుడైన బరీంద్ర ఒక విప్లవ బృందాన్ని నడిపించారని, ఆ పనులలో సంబంధం కల్గిఉన్నారని

నిర్బంధించారు. కానీ ఎటువంటి విలువైన సాక్ష్యాలు ఆయనకి వ్యతిరేకంగా దొరకక, ఈ కేసులో కూడా ఆయనని నిర్దోషిగా ప్రకటించారు. ఖైదీల విచారణ నిమిత్తం శ్రీ అరబిందోని ఒక సంవత్సర కాలం ఆలీపూర్ జైలులో నిర్బంధించారు. **1909** మేలో ఆయన బయటికి వచ్చి పార్టీ సంస్థ అంతా చీలిపోయి ఉండటం, జైలుశిక్ష వల్ల పార్టీ నాయకులు చెల్లాచెదురు అయి ఉండటం స్వయంగా విధించుకున్నటువంటి బహిష్కరణ ఇవన్నీ చూశారు. పార్టీ అప్పటికి కొనసాగుతోంది. కానీ చాలా మూగగా, చెదరగొట్టినట్టుగా ఉంది అస్తిత్వం కలిగి ఉంది కానీ బలంగా పనిచేయలేని నిస్సహాయతతో ఉంది. ఉద్యమాన్ని పునరుద్ధరించడానికి భారతదేశంలో జాతీయవాదులలో మిగిలిన ఏకైక నాయకుడు శ్రీఅరబిందో! దాదాపు ఒక సంవత్సరంపాటు ఒంటిచేత్తో ఈయన ఉద్యమాన్ని నడిపించారు. ఈ సమయంలో ఆయన ప్రయత్నానికి సహాయంకోసం ఆంగ్ల వారపత్రిక అయిన 'కర్మయోగి' మరియు బెంగాలీ వార పత్రిక 'ధర్మ'ని ప్రచురించారు. కానీ చివరికి ఈ దేశం ఆయన సిద్ధాంతాలు, కార్యక్రమాలని చేపట్టి తగినంత శిక్షణ లేనిదైనదని ఆయన గుర్తించవలసి వచ్చింది.

దక్షిణ ఆఫ్రికాలో గాంధీగారు సృష్టించిన తక్కువ అభివృద్ధి చెందిన స్వపరిపాలన ఉద్యమం సత్యాగ్రహంతో కూడిన ఉద్యమాల ద్వారా మొదలు శిక్షణ ఇవ్వాలని ఒకానొక కాలంలో శ్రీ అరవిందులు ఆలోచించారు. ఈ ఉద్యమాల సమయం ఇది కాదని, తాను వారి సరియైన నాయకుడు కాదని అనుకున్నారు. పైగా ఆలీపూర్ జైలులో **12** నెలల పాటు నిర్బంధంలో ఉన్నప్పటి నుంచి, అక్కడ పూర్తిగా సమయమంతా యోగసాధనలో గడపడం వల్ల, ఆయన అంతర్గత ఆధ్యాత్మిక జీవితం ఏదో ఒక ప్రత్యేక ఏకాగ్రత మీద శ్రద్ధ పెట్టమని బలవంతం చేస్తోంది.

అందువల్ల ఆయన కూడా కనీసం కొన్ని రోజులు రాజకీయ క్షేత్రం నుంచి ఉపసంహరించుకోవాలని నిర్ణయించుకొన్నారు.

అనువాదం - ఎ. శ్రీదేవి

9491374268

పాండిచ్చేరికి ప్రయాణం

1910 సం॥ ఫిబ్రవరిలో ఆయన చందర్ నాగూర్‌లో ఒక రహస్య ఏకాంతవాసానికి రాజకీయాల నుండి ఉపసంహరించుకొన్నారు. ఏప్రిల్ మాస ప్రారంభంలో ఫ్రెంచి పాలిత భారత భూభాగమైన పాండిచ్చేరికి ఓడలో పయనమయ్యారు. ఇదే సమయంలో ఆయన కల వ్యతిరేకంగా కర్మయోగిలో ఆయన సంతకంతో ప్రచురితమైన వ్యాసంపై మూడవ విచారణ కోర్టులో ప్రవేశపెట్టబడింది. ఆయన ఆచూకీ లేని కారణంగా పత్రిక ముద్రణకర్తపై దోషారోపణ చేయబడింది. కానీ అప్పీలు మేరకు ఆ దోష నిర్ధారణ కలకత్తా ఉన్నత న్యాయస్థానంలో కొట్టివేయడింది. మూడవసారి ఆయనకు విరుద్ధంగా చేసిన విచారణ కూడా విఫలమై పోయింది. శ్రీ అరొబిందో మంచి సానుకూలమైన పరిస్థితులు ఏర్పడిన పిమ్మట రాజకీయ క్షేత్రంలోకి తిరిగి రావచ్చుననే తలంపుతో బెంగాల్‌ను వదిలిపెట్టారు; కానీఅతి త్వరగానే తానుచేపట్టిన ఆధ్యాత్మిక కార్యమహత్వం ఆయనకు ప్రస్ఫుటమయ్యింది. అంతేకాక ఆయనలోని సర్వశక్తులనూ దానిపైనే కేంద్రీకరించవలసిన అవసరాన్ని ఆయన గమనించారు. తుదకు రాజకీయాలతో గల సంబంధాన్ని త్రెంచివేసుకొన్నారు. జాతీయ కాంగ్రెస్‌కు అధ్యక్ష బాధ్యతను స్వీకరించడాన్ని అనేకమార్లు తిరస్కరించారు. పూర్తిగా రాజకీయాలనుంచి విరమించుకొన్నారు. **1910** నుండి ఈ క్షణం వరకూ పాండిచ్చేరిలో ఉన్న సమయంలో అధికంగా కేవలం తమ ఆధ్యాత్మిక కార్యానికే తమ సాధనకే అర్పించారు.

నాలుగు సంవత్సరాల అంతర్గత నిశ్శబ్ద యోగం తరువాత **1914** సం॥లో తత్వసంబంధమైన మాసపత్రిక 'ఆర్య'ను ప్రచురించడం ప్రారంభించారు. ఆయన ప్రముఖ రచనల్లో చాలా మట్టుకు అప్పటి నుండి పుస్తకరూపంలో ప్రచురించబడిన ఈశాఉపనిషత్తు, గీతావ్యాసాలు, ఇంకా అప్పటికి ప్రచురితం కాని దివ్యజీవనం, యోగ సమన్వయం ధారావాహికంగా 'ఆర్య'లో వెలుగుచూచినాయి. ఈ రచనలు ఆయన యోగసాధనలో కల్గిన ఆంతరిక జ్ఞానం ద్వారా బాగా రూపుదిద్దుకొన్నాయి. మిగిలిన రచనలు ఆధ్యాత్మ మరియు భారతీయ సంస్కృతీ నాగరికతల వైశిష్ట్యానికి, వేదాల నిజమైన

అర్థం, మానవ సమాజ వికాసం, కవిత్వ పరిణామం, స్వభావం, మానవజాతి సమైక్యతా సంభావ్యతలకు సంబంధించినవి. ఇదే సమయంలో తాను ఇంగ్లాండులోనూ, బరోడాలోనూ ఉండగా వ్రాసిన కవితలు, రాజకీయ కార్యరంగంలోఉండగా వ్రాసిన కొన్ని పాండిచ్చేరీలో ఉన్న మొదటి సంవత్సరాలలో వ్రాసిన వాటితో కలిపి 'ఆర్య'లో ప్రచురించసాగారు. ఆరున్నర యేళ్ళు నిరంతరాయంగా సాగిన 'ఆర్య' ప్రచురణ **1921**లో ఆగిపోయింది. శ్రీ అరొబిందో రాజకీయాల నుండి విరమించుకొన్న పిదప పాండిచ్చేరిలో మొదట్లో నలుగురైదుగురు సాధకులతో ఉన్నారు. తరువాత కాలంలో అధికాధికంగా జనులు ఆయన ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని అనుసరించడానికి ఆయన వద్దకు రాసాగారు. ఆ సంఖ్య బాగా పెద్దయింది. ఒక సాధక సమూహంగా కలిసి జీవించడానికి ఒక ఉన్నత జీవనం కోసం సర్వాన్నీ వదిలివేసిన వారి సామూహిక మార్గదర్శనం కోసం సంఘటితం కావాల్సి వచ్చింది. ఇది శ్రీ అరొబిందో ఆశ్రమానికి పునాది. ఇది సృష్టించబడింది అనే కంటే ఆయనను దాని కేంద్రంగా చేసుకొని అదేతయారై ఎదిగింది.

యోగసాధన

శ్రీ అరొబిందో తమ యోగసాధనను **1905** సం॥లో ప్రారంభించారు. మొదట్లో ఆయన భారతదేశంలో ఇప్పటివరకూ అనుసరించిన ఆధ్యాత్మిక సిద్ధి, దైవంతో ఏకమయ్యే వివిధ మార్గాల ద్వారా పొందిన ఆధ్యాత్మిక అనుభవంలోని ప్రముఖ అంశాలను సంగ్రహించుకొంటూ పదార్థం ఆత్మల రెండు కొనలను కలుపుతూ, వాటిమధ్య సామరస్యతను తెస్తూ సాగిపోయే బహుసంపూర్ణ అనుభవ అన్వేషణలోకి సాగిపోయారు. చాలా యోగమార్గాలు ఆవలి ఆత్మలోకి నడపుకొంటూ పోయి, చివరికి జీవితం నుండి తప్పుకుపోయాయి; శ్రీ అరొబిందో యోగం ఆత్మలోకి ఉద్గమించి దాని ఉపలబ్ధులతో పాటు ప్రకాశంతో, శక్తితో, ఆత్మానందంతో జీవితాన్ని రూపాంతీకరించేందుకు మళ్ళీ దిగిరావడమై ఉన్నది. మనిషి ప్రస్తుత ఉనికి

భౌతిక ప్రపంచంలో ఈ దృష్టితో లేదా ఈ దృక్పథంతో చూస్తే కన్పించేది, నిశ్చేతనను ఆధారంగా చేసుకొన్న అజ్ఞానంలో ఉన్నజీవితం, కాని దీని అంధకారం, నిశ్చేతన కూడా దైవ సన్నిధి, దాని సంభావ్యతలు కలిసే ఉన్నాయి. ఈ సృష్టించబడిన లోకం ఒక ప్రక్కకు నెట్టివేసి అంతరాత్మ ద్వారా స్వర్గంలోకో, లేదా నిర్వాణంలోకో తిరిగెళ్ళి పోయే ఒక దోషమో లేదా ఒక డొల్లయో లేదా భ్రాంతియోకాదు, కాని ఆధ్యాత్మిక పరిణామ ఘట్టం ద్వారా ఈ పదార్థమయ నిశ్చేతనలో నుండే, ఈ సమస్త వస్తు జాలంలో ఉన్న దివ్యచేతన వికాసోన్ముఖంగా అభివ్యక్తపర్చబడాలి. ఈ జరిగిన పరిణామంలో ఉచ్ఛతమ స్థాయికి మనస్సు చేరి ఉన్నది. కానీ ఇది ఉచ్ఛతమం అన్నదానికి తగినది సమర్థవంతమైనది కాదు. దీనికింకా పైన అతిమానసం లేదా చిరంతన సత్య చేతన ఉన్నది. అది స్వభావతః ఒక దివ్య ప్రజ్ఞకు చెందిన శక్తి, స్వయం నిర్ణయాత్మక ప్రకాశంగా, శక్తిగా, స్వయం సచేతనమైనది ఉంది. మనస్సు సత్యాన్ని అన్వేషించే ఒక అజ్ఞానం, కానీ అది తన శక్తులకు, రూపాలకు చెందిన కేళిని లయబద్ధంగా ప్రకటింపజేస్తున్న స్వయంస్థిత జ్ఞానం. అతి మానస అవతరణ ద్వారా మాత్రమే మానవజాతిలో మొత్తం అత్యున్నత మైనదిగా కలలు కనే ఆ పరిపూర్ణత సంప్రాప్తమౌతుంది. దివ్యచేతనకు తెరుచుకోవడం ద్వారా ఆనందానికి, ప్రకాశానికి చెందిన ఈ శక్తిలోకి ఉద్గమించడం, వ్యక్తిలోని నిజఆత్మను కనుగొనడం, దైవంలో నిరంతరం మమేకమై ఉండడం, శరీరాన్ని, ప్రాణాన్ని, మనస్సును రూపాంతరీకరించడం కోసం అతి మాసన శక్తిని క్రిందకు దింపుకు రావడం సాధ్యమే. ఈ సంభావ్యతను సిద్ధింపజేసుకోవడమే శ్రీ అరొబిందో యోగ క్రియాశీలమైన లక్ష్యం.

CWSA 36: 6-9

శ్రీ అరొబిందో

అనువాదం - సిహెచ్. హర్షవర్ధన్

9441519210

ఆర్య

శ్రీ అరవిందుల దివ్యజీవనం, యోగ సమన్వయం, పలు తదితర వ్యాసంగాలు తొలుత ఎందులో వెలువడినవో అది ఓ మాసపత్రిక **(1914-1921).** ఈ వ్యాసంగాలు వేరువేరు గ్రంథాలుగా ముద్రింపబడక ముందు అవి అన్నీ కలిపి 'ఆర్య' అని ఉటకించబడేవి. - ఎడిటర్

ఆర్యయోచన :

ఇదిగాక భారతదేశంలోని ప్రజలు ద్వితీయశ్రేణికి చెందిన ఆలోచనలకు మాత్రమే - పరిచయమున్న షట్‌దర్శనాలు, పతంజలి వగైరావగైరాల పాత భావాలకు అలవాటు పడ్డారు. జీవితం, ఆలోచన, యోగాల గురించి ఏ నూతన ప్రకటనయినా వారాశిస్తున్న వాటిని తలక్రిందులు చేస్తుంది. వారికి అస్పష్టంగా ఉంటుంది. ఆర్య యోచన పాఠకుడి నుండి నిశితమయిన ఆలోచననాశిస్తుంది. ఆలోచించడము, అవగాహన జేసుకోవడమనే శ్రమ నుండి మినహాయించదు. ప్రజల మనసులు ఆలోచించే శ్రమనుండి మినహాయింపబడడానికి అలవాటు పడినవి. వారి మనసులనెలా యథేచ్ఛగా ఉంచాలో వారికి తెలుసు. వాటినెలా ఉపయోగించాలో మరచిపోయారు.

యోగసాధనజేస్తున్న ప్రజలు పఠించుతూ, లాభపడుతున్నంత వరకు ఇప్పటికిప్పుడది పెద్ద విషయమేమీగాదు. ఆర్య ఓ నూతన తత్వాన్ని, ఒక నూతన పద్ధతిని సమర్పిస్తుంది. క్రొత్తదయిన ప్రతిదాని గురించి ప్రాథమిక విచారణ జేయడానికి కొంత సమయం పడుతుంది.నిజానికి కేవలం పాత దానిని తిరిగి వెనుకకు తీసుకుని రావడం, కాని అదెంత పాతదంటె దానిని మరచిపోయారు. సాధనజేస్తూ దానిననుభవించిన వారు మాత్రమే మొదట అర్థం చేసుకోగలరు. ఒక విధంగా ఇది మంచిదే, ఎందుకంటే ఇది ప్రజల జీవితాలను మార్చడానికి ఉద్దేశింపబడింది. కేవలం బుద్ధిని సంతృప్తి పరిచేందుకు గాదు. ఫ్రాన్సులో సత్యాన్వేషణ చేస్తున్న వారిచేత ఇది హర్షింపబడింది, ఎందుకంటే ఈ ప్రజలు స్వీకరించిన పాత భావాలలో మూసివేసుకుని లేరు. అంతరంగ బాహ్య జీవితాన్ని మార్చగల్గిన దేనికోసమో చూస్తున్నారు. అటువంటి మానసిక స్థితిని ఇక్కడ గూడా తీసుకురాగలిగితే

ఆర్యను హర్షించడమారంభమవుతుంది. ప్రస్తుతం బెంగాలు రాజకీయాలను, సన్యాసిత్వాన్ని మాత్రమే అర్థం చేసుకుంటూ హర్షిస్తున్నది. దానికి ఆర్య కేంద్రీయ భావాలు గ్రీకులాగా ఉంటాయి.

ఆర్య ఆరంభమయినవెంటనే ఉన్నత విద్యనభ్యసించిన కొందరినుండి వారికి కావలసింది "మానవుని-తయారుజేయడం" అంటూ నాకొక ఉత్తరమొచ్చింది. మానవుని తయారుచేయడం పట్ల నా వంతు నేను చేశాను, అదిప్పుడు ఎవరయినా చేయుగలిగే విషయం; మిగిలినచోట్ల కంటే భారతదేశంలో ఎంతో నెమ్మదిగా జరుగుతున్నప్పటికీ ప్రకృతి తనకు తానే ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రద్ధగా దాని విషయంజూస్తున్నది. ఇప్పుడు నా పనేమిటంటే మానవుని తయారుచేయడంగాదు, కాని దివ్యమానవుని తయారుజేయడం. ప్రపంచం ఓ నూతన అభివృద్ధికోసం, ఓ నూతన పరిణామం కోసం సంసిద్ధమవుతున్నదన్నదే ప్రస్తుత నా బోధన.

ఏ జాతయినా, ఏ దేశమయినా ఆ నూతన పరిణామ రేఖలపై పట్టు సాధించి, ఫలవంతంజేస్తే అది మానవాళికి నాయకురాలవుతుంది. ఏ యోచనపై నేను చూసిన విధంగా ఈ నూతన పరిణామం ఆధారపడుతుందో, ఏ యోగపద్ధతి వలన ఇది నెరవేర్పబడుతుందో వివరిస్తాను.

ఆర్యలోని ఉద్దేశం :

మానవాళి దాని మహామార్పువైపుకు నడుస్తున్నది, అది నూతన జాతి నూతన జీవితానికి గూడా దారి తీస్తుందన్న భావాన్నుండి మనమారంభిస్తాం. - మనుషులెక్కడ ఆలోచిస్తారో అక్కడ అన్ని దేశాలలో ఆ భావం, ఆ ఆశ వివిధ రూపాలలో ఉన్నదిప్పుడు - ఈ నడక, ఈ ప్రయత్నంలో జాతికి ఏది జ్ఞానజ్యోతిని, మార్గదర్శకతను ఇవ్వగలదో ఆ ఆధ్యాత్మిక, మత, ఇతర సత్యంకోసం అన్వేషించడం మన లక్ష్యం. వేటిపై అటువంటి ప్రయత్నం ఆధారపడగలదో ఆ ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు, సాధారణ సత్యాలు ఇప్పటికే మన ముందున్నవి, లేకుంటే ఈ ప్రయత్నం జేయడానికెంత మాత్రం మనకు హక్కుండదు; కాని వాటి పూర్తి బౌద్ధిక ప్రకటన, వాటి ఫలితాలు, వివాదాంశాలను కనుగొనాలి. దీనర్థం నిరంతర ఆలోచన, పలు విధాల

ఉన్నతంగా, సూక్ష్మంగా, క్లిష్టంగా ఆలోచించడం, మనపై దేనిని విధించుకోవాలో ఆ ప్రయాసను మన పాఠకుల మీద గూడా విధించడానికి బద్ధులమయాము. ధారావాహిక రూపమనుసరించడానికి ఇదిగూడా ఒక కారణం, తాత్త్వికజ్ఞాన విషయంలో ఎంతో అనివార్యమయిన అనుకూలతలుంటాయి. కాని అదొక్కటే సాధ్యం. మన మౌలిక ఉద్దేశం మానవ ఆలోచన విభజించిన, ఇప్పుడు వాటి శిఖర స్థాయిలో కలుసుకొంటున్న పశ్చిమదేశాల జ్ఞానం తూర్పుదేశాల జ్ఞానం ఆరంభ కేంద్రం నుండి మొదలుపెట్టి ఆ సంస్కృతుల సంయోజనం దగ్గరకు చేరడం.

కాని యుద్ధ అత్యవసర పరిస్థితుల కారణంగా ఇది సఫలీకృతంగాలేక పోయింది. ధారావాహికలో అసంపూర్ణమైన ఒకటి తప్ప తక్కిన ఆర్య భారతీయుని మనస్తత్వం, భారతీయుని ఆధ్యాత్మికానుభవ దృష్టినుండి ఉన్నతంగా సమస్తానికి సంధికుదిర్చే గొప్ప సత్యం దగ్గరకు చేరుకుంది. ఆ స్థానాన్నుండి 60 పశ్చిమ దేశాల జ్ఞానాన్ని విచారణ చేసింది. మా రచననేది పాలించిందో ఆ ప్రధాన భావం ఇక్కడ సమస్య అసలయిన పరిస్థితుల వలన మాపై రుద్దబడింది. తాత్త్విక జ్ఞానమంతా రెండు విషయాల మధ్య గల సంబంధాల పట్ల శ్రద్ధ గల్గింది, దీనికి మౌలిక సత్యం పట్ల, ఉనికి తన నెందులో మన అనుభవానికి సమర్పించుకుంటుందో ఆ రూపాల పట్ల, లోతయిన అనుభవం ఆధ్యాత్మ సత్యాన్ని మౌలిక సత్యంగా చూపుతుంది; రెండవది జీవితసత్యం, రూపం సత్యం, రూపుదిద్దే శక్తి, సజీవభావం, క్రియలు. ఇక్కడ పశ్చిమం, తూర్పు విభిన్న రేఖలననుసరించినవి. జీవితసత్యం మీద పశ్చిమమెంతో వత్తిడినుంచింది. రాబోయే కొంతకాలంపాటు దాని ఉనికి మొత్తం జీవితమనే సత్యంపైన మాత్రమే ఉన్నట్లు, ఆధ్యాత్మ ఉనికిని నిరాకరించడానికి లేక తెలియనిదని, తెలుసుకోలేనిదన్న ప్రాంగణంలోనికి దానిని పంపివేయడానికి కొంతకాలం పాటున్నది; ఆ అతిశయాన్నుండి పాశ్చాత్యం వెనుదిరగడమిప్పుడు ఆరంభమవుతున్నది. తూర్పు అధ్యాత్మ సత్యంపైన ఎంతో ఒత్తిడినుంచింది. కనీసం భారతదేశంలో ఆ సత్యం మీదనే దాని ఉనికి మొత్తం ఘణంగా రాబోయే కొంతకాలంపాటు పెద్తుంది. జీవిత సంభవతలను అశ్రద్ధజేసింది, లేక ఎంతో ఇరుకయిన అభివృద్ధికి లేక దానినొక

నిర్దిష్టస్థాయికి పరిమితంజేసింది; తూర్పుగూడా ఈ అతిశయాన్నుండి వెనుకకు రావడమారంభమయినది. పశ్చిమం ఆధ్యాత్మ సత్యానికి, జీవితం ఆధ్యాత్మిక సంభవతలకు తిరిగి మేల్కొంటున్నది, తూర్పు జీవితసత్యానికి మేల్కొంటున్నది. అది తన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని నూతనంగా అన్వయించే పోకడలో ఉన్నది. మా దృష్టికి వాటి మధ్య సృష్టింపబడిన తత్త్వ వైరుధ్యం అసత్యం. ఉనికి మౌలిక సత్యం అధ్యాత్మ, జీవితం కేవలం దాని అభివ్యక్తి; అధ్యాత్మ జీవితానికి మూలమే గాక దానికాధారం, దాని వ్యాపక సత్యం, దాని ఉన్నతోన్నత సంపూర్ణ ఫలితం గూడా. అయితే జీవరూపాలు మనకు కన్పించుతున్నట్లు దాని మారువేషాలు, దాని స్వీయ అభివ్యక్తికి పరికరాలు.

CWSA 13:105

అనువాదం - డా॥ జి. అరుణామోహన్

9866117137

"ఆర్య" - దాని ప్రాముఖ్యత

ప్రశ్న : "ఆర్య" పేరుకున్న ప్రాముఖ్యత ఏమిటి?

ప్రశ్న ఒక దృక్పథం కంటే మించి సంధింపబడింది. మన అట్టమీద ఉన్న పేరును చూసిన ఐరోపా పాఠకులకు అదేదో చిత్రలిపిగా అనిపించవచ్చు (ఆర్య అనే పదం - 'ఆర్య' మంత్లీ రివ్యూ - పత్రిక అట్ట మీద దేవనాగరి లిపి (సంస్కృత భాష)లో ముద్రించబడింది. అది ఆకర్షించనూ వచ్చు లేదా వికర్షించనూ వచ్చు) అదంతా వారి వారి స్వభావ ధోరణిని బట్టి ఉంటుంది. భారతీయులకు ఆ పదం తెలుసు. దానికి వారి పూర్వీకులిచ్చిన ప్రాముఖ్యతను వారిప్పుడు కోల్పోయారు. పాశ్చాత్య శబ్ద ఉత్పత్తిశాస్త్రం దానిని ఒక జాతికి పరిభాషగా మార్చివేసింది. తెలియని ఒక అవ్యక్తరాశిగా, దానిమీద అనేక ఊహాగానాలు విభిన్న విలువలను ఆపాదించాయి. ఇప్పుడు, ఆ శబ్ద ఉత్పత్తి శాస్త్రజ్ఞుల (భాషావేత్తల)లో కూడా కొంతమంది ఆ పదాన్ని దాని మూలవినియోగంలో అది జాతిలో ఉన్న భేదాన్ని వ్యక్తపరిచేది కాదనీ, కానీ సంస్కృతిలో వ్యత్యాసాలను చూపించేదనీ గుర్తించడం ప్రారంభించారు. కారణం, వేదాలలోని ఆర్య ప్రజలు ఎవరంటే, ఒక ఆదర్శం ఒక ఆకాంక్ష

అంతరంగ, బాహ్య ఆచరణకు సంబంధించి ఒక ప్రత్యేకమైన తమదైన - నాగరికతను ఆమోదించినవారు. ఆర్య దేవతలు అది భౌతిక (భౌతికతను మించిన) దేవతా ఆధిపత్య శక్తులు. వారు మర్త్యునికి (మానవునికి) దేవతా ప్రకృతి వైపు అతడు సాగించే సంఘర్షణలో సహకారం అందించేవారు. తొలి మానవజాతి ఉన్నతోన్నతమైన ఆకాంక్షలన్నీ, దాని అత్యంత ఆదర్శవంతమైన అభిలాషలు ఈ ఒక్క శబ్దం (పదం) యోచనలో సంక్షేపింపబడి ఉన్నాయి.

తరువాతి కాలంలో ఆర్య అనే పదం ఒక ప్రత్యేకమైన నైతిక, సామాజిక ఆదర్శానికి, ఒక మంచి నడవడిక కలిగిన జీవితానికీ, నిష్పాక్షికత, మర్యాద, ఉదారత, ఋజుమార్గంలో (న్యాయబద్ధంగా) వ్యవహరించడం, ధైర్యం, లాలిత్యం, పవిత్రత, మానవత్వం, కారుణ్యం, బలహీనుల సంరక్షణ, దాతృత్వము, సామాజిక విధులను నిర్వర్తించడం, జ్ఞానాసక్తి, పండితులనూ, విజ్ఞులనూ గౌరవించడం, సామాజిక కార్యాసాధ్యాలు అనే వాటి పరంగా వ్యక్తీకరించబడింది. అది సమిష్టిగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ ఆదర్శం. ఈ ఆదర్శం నుంచి పక్కకు తొలగిన ప్రతి ఒక్కటీ అధమము, నీచము, అస్పష్టము, అసభ్యము, క్రూరము లేదా అనృతముల వైపు మొగ్గే ప్రతి ఒక్కటీ ఆర్యమర్యాదకు విరుద్ధమైనదిగా (తగనిదిగా) పేర్కొనబడింది. మానవ భాషలో ఇంతకంటే ఎక్కువ ఉదారచరిత్ర కలిగిన పదం మరొకటి లేదు.

తొలినాళ్ళలోని తులనాత్మక (మరొక దానితో సరిచూచి చెప్పే) భాషాశాస్త్రంలో, పదాల చరిత్రకోసం పండితులు ఐతిహాసిక (చారిత్రక) యుగానికి పూర్వచరిత్రను శోధించే క్రమంలో, ఆర్య అనే పదం "అర్" అనే మూల శబ్దం నుంచి వచ్చిందని, దాని అర్థం దున్నటం కాగా, ఆ విధంగా వాయువ్యం (ఉత్తర పశ్చిమం) నుంచి, ఎవరైతే వ్యవసాయాన్ని అసహ్యించుకొని పశుకాపరులుగా, వేటగాళ్ళుగా మిగిలిపోయారో అటువంటి తమ సజాతీయులనుంచి వేరుపడిన వారే వేదకాలపు ఆర్యులుగా పిలవబడ్డారని ఊహించబడింది. ఇటువంటి చమత్కారమైన ఊహ కొంచెమైనా, లేదా ఏ మాత్రమూ దానిని సమర్థించదు. కాని ఒక అర్థంలో ఆ వ్యుత్పత్తిని మనం ఆమోదించవచ్చు. ఎవరైనా సరే, పరమోత్కృష్ట పరాత్పరుడు అతడికి ఏర్పాటుచేసిన క్షేత్రం, అంతరంగంలో మరియు బాహ్యంలోను, పుష్కలంగా

ఉన్నటువంటి తన భూమి ఏదయితే ఉందో, దానిని సాగుచేస్తాడో, దానిని బంజరు భూమిగా వదిలివేయడో లేదా అజాగ్రత్తగా వదిలివేయడో, సరికదా దాని సంపూర్ణ దిగుబడికి (ఫలసాయానికి) కచ్చితంగా శ్రమిస్తాడో, అటువంటి ఆ కృషి వల్లనే అతడు ఒక ఆర్యుడు.

ఆర్య గనుక పూర్తిగా జాతికే సంబంధించిన పదం అయితే, చాలా ఎక్కువ సంభావ్యతతో దాని వ్యుత్పత్తి, "అర్" అవుతుంది. దాని అర్థం బలం లేదా శౌర్యం, 'అర్' నుంచి యుద్ధం చేయడం ప్రకటితమవుతుంది. ఏ కారణాలైనా కాని మనకి గ్రీకు యుద్ధదేవత "ఆరిస్" కనపడుతుంది. ఇంకా 'ఆరియోస్' అనగా సాహసి లేదా శౌర్యముగల, బహుశా 'ఆరెటే' సైతం, 'వర్ట్యూ' (సద్గుణం)కు లాటిన్ 'విర్టస్' పదం ఎలాగో అలా, మొదట భౌతికబలం, ధైర్యం తరువాత నైతికశక్తి ఘనత (ఔన్నత్యం) కనపడతాయి. ఈ భావనలో కూడా ఈ పదాన్ని మనం అంగీకరించవచ్చు. "మహనీయమైన మహా వివేకాన్ని గెలవటానికి మనం పోరాడుతాం, కాబట్టి మనుష్యులు మనల్ని యోధులని పిలుస్తారు". కారణం, 'మహావివేకం' ఏదైతే అత్యుత్తమము, అత్యంత ఉదారత్వము, అత్యంత కాంతిమంతము, అత్యంత దివ్యమో అది దాని ఎంపికతో పాటుగా జ్ఞానాన్ని సూచిస్తుంది. కచ్చితంగా, అన్నింటి యొక్క జ్ఞానము, దానశీలత, అన్నింటికీ పూజ్యభావం, అత్యంత నీచంగా, అసహ్యంగా లేక నిరాశామయంగా కనపడేవన్నీ కూడా, ఎవరైతే సమస్తమునందు సమానంగా నివసించడానికి నిర్ణయించుకున్నాడో ఆ సార్వజనీన దేవతామూర్తి కోసమే అనే అర్థం స్ఫురిస్తుంది. అంతేకాకుండా, సరియైన (యుక్తమైన) చర్య ధర్మసూత్రం, ఒక ఎంపిక, దైవాన్ని వ్యక్తపరచే దానిని ఏదైతే మెరుగుపరుస్తుందో (రహస్యంగా దాచి ఉంచుతుందో) అటువంటి దానినే మేలని ఎంచుకోవడము శ్రేష్టము. ఆ ఎంపిక ఒక యుద్ధానికీ, ఒక సంఘర్షణకూ పరిణమిస్తుంది (దారితీస్తుంది) అది అంత తేలికగా చేయబడేది కాదు, అది అంత తేలికగా ఆచరణలో పెట్టబడేదీ కాదు.

దేనికీ భయపడకుండా, ఎవరైతే ఒక స్థాయినుంచి పై స్థాయికి దైవం యొక్క పర్వత శిఖరాగ్రానికి ఆరోహణ చేయాలనుకుంటారో, మాంద్యం తోటి లేదా ఓటమితోటి భయపడిపోయి వెనక్కి తగ్గరో, ఎంతటి విస్తారతకూ

కుచించుకపోకుండా, ఎందువల్లనంటే అది ఆతని మేధస్సుకు చాలా బృహత్తరం గనుక, ఏ ఎత్తుకూ కుచించుకుపోకుండా ఎందువల్లనంటే అది అతని సమర్థతకు (స్వీయశక్తికి) చాలా ఎత్తులో ఉంది కనుక, ఎంతటి గొప్పతనానికీ కుంచించుకు పోకుండా ఎందువల్లనంటే అతి ఆతని శక్తికీ, ధైర్యానికీ చాలా గొప్పది గనుక ఎవరైతే ఆ ఎంపికను చేసుకుంటారో అతడే ఆర్యుడు, దివ్యయోధుడు, గెలుపొందే వాడు, ఔదార్యము గల మనిషి, "ఆరిస్టోస్", అత్యుత్తముడు, గీత చెప్పినట్లు శ్రేష్టుడు.

వాస్తవంగా, అత్యంత మౌలికమైన దాని భావనలో, ఆర్య పదానికి అర్థం ఒక ప్రయత్నం లేదా ఆరోహణం. ఆర్యుడు అంటే శ్రమిస్తూ, తనకు బాహ్యంలోను, తనకు అంతరంగంలోను మానవపురోగమనాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అడ్డుగా ఉండే వాటన్నింటిని అధిగమించేవాడు. ఆత్మ-జయమే (తన మీద తాను గెలుపు సాధించటమే) అతడి ప్రకృతి మొదటి ధర్మం. అతడు భూమినీ, శరీరాన్నీ తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకుంటాడు. ఇతర సాధారణ మానవుల మాదిరి మాంద్యానికీ, జడత్వానికి ఉత్సాహరహితమైన రోజువారీ కార్యక్రమాలకూ, తామసిక పరిమితులకూ సమ్మతి నొసగడు. అతడు జీవితమునూ, దాని శక్తులనూ అధిగమిస్తాడు, వాటి ఆకలికీ (కోరికలు), వాటి తృష్ణలకూ (తీవ్రవాంఛలు) లేదా వాటి రాజసిక కామనలకూ బానిసకాడు. అతడు మనస్సునూ, దాని అలవాట్లనూ అధిగమిస్తాడు. అతడు అజ్ఞానమనే గుల్ల (పెంకు)లో, వారసత్వంగా పొందిన దురభిమానాలలో (పక్షపాతాలు) సంప్రదాయ భావనలలో, ప్రియం కలిగించే భావనలలో జీవించడు. కాని ఏ విధంగా కోరుకోవాలో, ఎంచుకోవాలో అతనికి తెలుసు. తన ఇచ్ఛలో స్థిరంగాను, దృఢంగాను ఉంటూనే మేధస్సులో విశాలంగా ఉండటం, మృదువుగా ఉండటం అతనికి తెలుసు. కారణం అతడు ప్రతి ఒక్క దానిలో సత్యాన్నీ, ప్రతి ఒక్క దానిలోను ఋజుత్వాన్నీ, ప్రతి ఒక్క దానిలోని ఔన్నత్యాన్నీ, స్వేచ్ఛనూ అన్వేషిస్తాడు.

స్వీయ-పరిపూర్ణత అనేదే అతని ఆత్మవిజయం (తనమీదే తాను జయం సాధించడం) లక్ష్యం. కావున, దేనిని అతడు జయిస్తాడో దానిని అతడు నాశనం చేయడు. కాని దానికి ఉన్నతిని కల్పించి, సుసంపన్నం కావిస్తాడు.

అతడి శరీరము, ప్రాణము మరియు మనస్సులు వాటిని మించినటువంటి ఏదో ఉన్నతమైన దానికి చేరడానికై ఇవ్వబడినవనే విషయం. అతనికి తెలుసు కాబట్టి వాటిని తప్పక మించిపోవడంతో పాటు అధిగమించి పోవాలి. వాటి పరిమితులు నిరాకరించబడాలి. వాటి సంతుష్టులతో (సంతృప్తులతో) ఏకీభవించటాన్ని తిరస్కరించాలి. కాని మహోన్నతమైనదేదో ప్రపంచంలో వట్టిది (శూన్యం) కానిదనీ, కాని ఎక్కువెక్కువగా (వర్ధమాన రీతిలో) ఇక్కడ తనకు తాను వ్యక్త పరచుకొంటుందని అతనికి తెలుసు - కనుగొన్నప్పుడు, దివ్యమహదేచ్ఛ దివ్య చైతన్యం, దివ్యప్రేమ, దివ్యానందములను కనుగొన్నవాని మీద మరియు దానిని గ్రహించగలిగిన అతని పరిసరాలలోని అన్నింటిమీద ధారగా కుమ్మరించుకుంటుంది. అతడు దానికి సేవకుడు, ప్రియుడు, అన్వేషకుడు. దానిని పొందినప్పుడు అతడు దానిని మానవజాతి మీది బాహ్య, ధర్మ, ప్రేమ, హర్షానంద, జ్ఞానాలలో కుమ్మరిస్తాడు. కారణం, ఆర్యుడు ఎల్లప్పుడు శ్రామికుడు, యోధుడు. అతడు తనకు తానుగా ఎటువంటి మానసిక, శారీరకశ్రమకు వెనుకడుగు వేయడు. అది మహోన్నతానికి అన్వేషణకు గాని లేదా దానికి సేవ చేయడానికి గాని. అతడు ఎటువంటి కష్టాన్నైనా తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నించడు. అతడు ఎటువంటి అలసట వలన కాని విశ్రమించడు. తన అంతరంగంలోను, బాహ్య ప్రపంచంలోను రాబోయే ఆ రాజ్యం కోసం అక్కడ ఎల్లప్పుడూ పోరాటం సలుపుతూనే ఉంటాడు.

పరిపూర్ణుడైన ఆర్యుడే 'అర్హత్'. విశ్వాన్ని అధిగమించిపోయే అతీత చైతన్యం అక్కడ ఉంది, దానికి ఈ లోకాలన్నీ కేవలం అప్రధాన - అంశం మరియు ఒక అప్రధాన-ఘటన (అప్రధాన-క్రీడ). ఆ చైతన్యానికి అతడు ఆకాంక్షిస్తాడు, దానిని పొందుతాడు. అక్కడ ఒక చైతన్యం ఉంది, అది అతీతం, అయినప్పటికీ అది విశ్వమూ మరియు విశ్వం కలిగి ఉన్న సమస్తమూ.

ఆ చైతన్యంలోకి అతడు తన పరిమితమైన అహంకారాన్ని విస్తరింపజేస్తాడు. అతడు ఒక్క స్వకీయ-ఎరుకలో ప్రేమ, ఆనందము మరియు అన్నింటినీ హృదయానికి హత్తుకొనే శక్తితో అన్ని అస్తిత్వాలతో,

జీవంలేని వస్తువులన్నింటిలో ఏకమైపోతాడు. అతీతము, విశ్వజనీనము రెండూ అయినటువంటి చైతన్యం అక్కడ ఉంది. అయినప్పటికి అది దివ్యప్రభువు క్రీడ కోసం ఆయన సృష్టులతో వ్యక్తి కనబడే పరిమితులను కర్మల కోసమూ, జ్ఞానం దృక్పథాల కోసమూ ఆమోదిస్తుంది. కారణం అహంకారం అక్కడ ఉన్నదంటే, చిట్టచివరే అది తనకు తాను దివ్యకర్మకూ, దివ్యక్రీడకూ ఒక స్వేచ్ఛాకేంద్రంగా మార్పుచెందుతుందనే ఉద్దేశంతోనే. ఆ చైతన్యంతో కూడి అతడికి స్వీకరించడానికి తగినంతగా ప్రేమ, ఆనందము, జ్ఞానములు ఉంటాయి. ఆ మార్పు ఈడేరాలంటే (సఫలం కావాలంటే) అతడు తగినంత సామర్థ్యంతో ఉండాలి.వ్యక్తిత్వానికి అతీతమైపోయిన తర్వాత వ్యక్తిత్వాన్ని హత్తుకొని ఉండటమనేది చిట్టచివరిదైన దివ్య పరిత్యాగం. పరిపూర్ణుడైన అర్హత్ ఎవరంటే ఒకేసారి ఈ కనబడే మూడు స్థాయిలలోను నివసించగలిగిన సామర్థ్యం కలిగినవాడు. నిమ్నతరమైన స్థాయిని ఉన్నతోన్నతమైన దానిలోనికి ఉద్ధరించే వాడు, ఉన్నతోన్నతమైన దానిని నిమ్నతరమైన దానిలోనికి గ్రహించేవాడు. ఆ విధంగా అతడు ప్రపంచ ప్రతీకలలో పరిపూర్ణంగా ప్రాతినిధ్యం వహించవచ్చు. వాటితో అతడి అస్తిత్వంలోని అన్ని భాగాలలోను అతడు గుర్తించబడతాడు - త్రిగుణాత్మక, త్రిపుటి పరబ్రహ్మము.

CWSA 13:441-44 *శ్రీ అరవిందులు*

అనువాదం - డా॥ త్రిపురారిభట్ల సన్నకృష్ణ,
8639106913

ఏకచేతన

శ్రీమాత చేతన మరియు నా చేతన మధ్యనున్న వ్యతిరేకత పూర్వ రోజులకు సంబంధించిన ఆవిష్కరణగా పరిగణించవచ్చు. (ప్రధానంగా X,Y మరియు ఆ కాలంలోని ఇతరుల కారణంగా) ప్రారంభంలో ఇక్కడ ఉన్న కొందరు శ్రీమాతని పూర్తిగా గుర్తించలేదు, అంగీకరించలేదు. వారు ఆమెను గుర్తించిన తరువాత కూడా ఈ అర్ధరహిత వ్యతిరేకతను కొనసాగించారు, వారికి ఇతరులకు చాలా హాని చేశారు. శ్రీమాత చేతన మరియు నా చేతన ఒకటే రెండుగా నివసిస్తున్న ఏక దైవిక చేతన. ఇది జగన్నాటకానికి చాలా అవసరమైనది. ఆమె జ్ఞానం శక్తి ఆమె చేతన లేకుండా ఏమీ చేయలేము. ఎవరైనా నిజంగా ఆమె చేతనను అనుభూతి చెందితే నేను కూడా దాని వెనుక ఉన్నానని అతను తెలుసుకోవాలి. నన్ను భావిస్తే తనని భావించినట్టే. ఒకవేళ అలా విభజన జరిగితే (ఈ విషయాల మీద బలంగా ఉంచిన వారి మనస్సులను నేను పక్కన పెడతాను) సత్యం ఎలా స్థిరపడుతుంది సత్యం నుండి అలాంటి విభజన లేదు.

ఏకశక్తి

మీ పనిలో మరియు శ్రీమాత పనిలో ఏమైనా తేడా ఉందా అంటే శక్తి లేదా ప్రభావంలో ఏదైనా తేడా ఉందా?

లేదు ఇది ఒకే శక్తి.

మేము ఒకటేనని చెప్పడంలో మీరు చెప్పేది నిజం. ఏదైనా మా ఇద్దరి నుండి ఇవ్వబడుతుంది. నేను ఇచ్చేదానితో మదర్ శక్తి వెళుతుంది. లేకపోతే సాధకుడు ఏమీ పొందలేడు. మరియు శ్రీమాత ఇస్తే నా మద్దతు దానితోనే ఉంటుంది. అది నా కాంతిని ఇస్తుంది. అలాగే శ్రీమాత కూడా. ఇది ఒక అవినాభావ చర్యకు గల రెండు ముఖాలు ఒకదానితో ఒకటి తీసుకువెళు తుంది. మదర్ శక్తినిస్తుంది, శాంతిని కూడా ఇస్తుంది.

శ్రీమాత నుండి ఏది వచ్చినా నా నుండి కూడా వస్తుంది. తేడా ఉండదు. కాబట్టి నేను ఏదైనా ఇస్తే అది శ్రీమాత శక్తి చేత సాధకుల వద్దకు వెళుతుంది.

ఏక మార్గం

శ్రీమాత చేతన దివ్య చేతన, దాని నుండి వచ్చే ప్రకాశం దైవిక సత్య ప్రకాశం. ఆమె దించే శక్తి దివ్య సత్యం, శక్తి. శ్రీమాత వెలుగును స్వీకరించి అంగీకరించి జీవించేవాడు. మానసిక ప్రాణిక శారీరకమైన అన్ని విషయాలలో సత్యాన్ని చూడటం ప్రారంభిస్తాడు. దివ్యం కానివన్నీ తిరస్కరిస్తాడు. అదైవికం అన్నది అసత్యం అజ్ఞానం. చీకటి శక్తుల లోపం. అది అస్పష్టంగా దివ్య సత్యాన్ని - దాని ప్రకాశాన్ని, శక్తిని అంగీకరించడానికి ఇష్టపడదు. అందువల్ల అదైవికం అన్నది మదర్ కాంతిని శక్తిని కూడా అంగీకరించడానికి ఇష్టపడదు. అందుకే శ్రీమాతతో ఆమె ప్రకాశం, శక్తితో సంప్రదించమని నేను ఎప్పుడూ మీకు చెప్తున్నాను. తద్వారా మీరు మీ గందరగోళం అస్పష్టత నుండి బయటపడగలరు. పై నుండి దిగి వచ్చే సత్యాన్ని స్వీకరించగలరు.

శ్రీమాత ప్రకాశం లేదా నా కాంతి గురించి ప్రత్యేక అర్థంలో మాట్లాడేటప్పుడు మేము ఒక ప్రత్యేకమైన మానవాతీతమైన చర్య గురించి మాట్లాడుతున్నాము. అతిమనస్సు నుండి వచ్చే కాంతి గురించి మాట్లాడుతున్నాము. ఈ చర్యలో శ్రీమాతది తెల్లని కాంతి. ఇది శుద్ధి చేస్తుంది, ప్రకాశిస్తుంది. సత్యం మొత్తం సారాన్ని, శక్తిని క్రిందకి తీసుకువస్తుంది. పరివర్తనను సాధ్యం చేస్తుంది. కానీ వాస్తవానికి పైనుండి అత్యున్నత దివ్య సత్యం నుండి వచ్చే ప్రకాశం శ్రీమాతదే. శ్రీమాత మార్గం నా మార్గం మధ్య తేడా లేదు. ఎల్లప్పుడూ ఒకే మార్గం ఉంది. ఆధిపత్య మార్పుకు దైవిక సాక్షాత్కారం కోసం దారితీసే మార్గం చివరిలో మాత్రమే కాదు మొదటి నుండి అవి ఒకే విధంగా ఉన్నాయి. ఈ రకమైన విభజన మరియు వ్యతిరేకతను నెలకొల్పే ప్రయత్నం శ్రీమాతని ఒక వైపు మరియు నన్ను మరొక వైపు వ్యతిరేకమైన లేదా చాలా భిన్నమైన వైపు ఉంచడం అన్నవి సాధకుడిని సత్యం వైపు వెళ్ళకుండా నిరోధించడానికి ఎల్లప్పుడూ ఉన్నత

శక్తులు చేసే ప్రయత్నం. అలాంటి అబద్ధాలన్నింటినీ మీ మనస్సు నుండి తొలగించాలి.

మా మధ్య, మా మార్గాల మధ్య వేర్పాటు ఉండడం లేదా మా లక్ష్యం భిన్నంగా ఉండటం గురించిన ఆలోచనలు చాలా తప్పు. ఇంతకు ముందు ఒకసారి వ్రాశాను మా మార్గం ఒకటే, మా లక్ష్యం కూడా అదే. అతి మానస దైవం.

శ్రీ అరవిందులను తెలుసుకోకముందే, కలుసుకొనకముందే శ్రీమాత యోగం చేస్తున్నారు. కానీ వారి వారి సాధనా పద్ధతుల ద్వారా స్వతంత్రంగా ఒకే మార్గాన్ని అనుసంచేవారు. వారు కలిసిన తరువాత వారు సాధనను పరిపూర్ణంగా చేయడంలో ఒకరికొకరు సహాయపడ్డారు. శ్రీ అరొబిందోయోగా అని పిలువడేది శ్రీ అరవిందులు శ్రీమాతల ఉమ్మడి సృష్టి అని ఇప్పుడు పూర్తిగా గుర్తించబడింది. ఆశ్రమంలోని సాధన మరియు అన్ని ఏర్పాట్లు నేరుగా శ్రీమాత చేత చేయబడతాయి. శ్రీ అరబిందో వెనుక నుండి ఆమెకు మద్దతు ఇస్తారు. యోగాభ్యాసం కోసం ఇక్కడకు వచ్చిన వారందరూ తమకు ఎల్లప్పుడూ సహాయపడే ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని నిర్మించే మదర్‌కి తమను తాము అర్పించాలి.

తక్కువ కాదు ఎక్కువ కాదు

నేను ప్రతిచోటా దైవాన్ని అధ్యాత్మగా నన్ను ఆయన వైపుకు లాగుతున్నదిగా భావిస్తున్నాను. అతను అందరి ఆత్మ. అందరికీ అధిపతి. అతను శ్రీమాత కంటే గొప్పవాడని నేను భావిస్తున్నాను. నా తండ్రి శ్రీ అరబిందోలో మూర్తీభవించిన దైవమే ఆయన అని నేను భావిస్తున్నాను.

ఇది దైవం ఒక అంశం. కాని దైవం పరమాత్మగా ప్రభువుగా ఆ దైవమే శ్రీమాతగా ఉండటం ఒకటే. తక్కువ అంతకంటే ఎక్కువ కాని ఒకే అంశం.

ఇక్కడ కొంతమంది మిమ్మల్ని శ్రీమాత కంటే గొప్పగా ఎందుకు భావిస్తారు, మీరిద్దరూ ఒకే లోకం నుండి వచ్చినవారు కాదా, అలాంటి వ్యత్యాసాన్ని కలిగించేది కేవలం మన మానవ దృష్టిపై ఒక ముసుగు కాదా,

మనస్సులు ఉపరితల విషయాలను మాత్రమే చూస్తాయి తప్ప వాటి వెనుక ఉన్న దాన్ని చూడలేవు.

CWSA 32:79-82

ఒకరే రెండు శరీరాలుగా

శ్రీమాత నేను ఒకటే కానీ రెండు శరీరాలుగా ఉన్నాం. రెండు శరీరాలు ఎల్లప్పుడూ ఒకే పని చేయవలసిన అవసరం లేదు. దీనికి విరుద్ధంగా, మేము ఒకటి అయినందున ఒకరు సంతకం చేయడానికి సరిపోతుంది, అదే విధంగా ఇంకొకరు ప్రణామాన్ని స్వీకరించడానికి లేదా ధ్యానాన్ని ఇవ్వడానికి సరిపోతుంది.

శ్రీమాత నేను ఒకటే, సమానమే. అలాగే ఆమె ఇక్కడ యజమాని, పనికి ఉత్తమమైనదిగా భావించే ఒక పనిని ఏర్పాటు చేసే హక్కు ఆమెకు ఉంది. ఒక వ్యక్తికి ఇవ్వబడే ఏ పనిపైనా మరొకరికి హక్కు లేదా, అధికారం, యాజమాన్యం లేదు. ఆశ్రమం శ్రీమాత సృష్టి కేవలం ఆమె కోసమే ఉనికిలో ఉంది, ఆమె చేసే పని ఆమె సృష్టి, అది ఆమెకు ఎవరిచేత ఇవ్వబడలేదు. అలాగే ఆమె నుండి తీసుకోబడదు. మీరు శ్రీమాత పట్ల సరైన సంబంధం లేదా ధోరణి కలిగి ఉండాలనుకుంటే, ఈ ప్రాథమిక సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించండి.

CWSA 32:82-83

శ్రీ అరబిందో ఆశ్రమ ప్రారంభం

మొదట్లో ఆశ్రమం అన్నది లేదు. కొద్దిమంది మాత్రమే శ్రీ అరబిందో సమీపంలో నివసించడానికి యోగ సాధన చేయడానికి వచ్చే వారు. శ్రీమాత జపాన్ నుండి వచ్చిన కొంత కాలం తరువాత ఇది ఆశ్రమ రూపాన్ని సంతరించుకుంది. సాధకుల కోరిక మేరకు వారి అంతర్గత బాహ్య జీవితాన్ని శ్రీమాతకి అర్పించాలని కోరుకునే వారి కోసం జరిగింది తప్ప శ్రీమాత శ్రీ అరవిందుల ఉద్దేశ్యం లేదా ప్రణాళిక నుండి కాదు.

ఈలోగా శ్రీమాత ఫ్రాన్స్ జపాన్లలో సుదీర్ఘకాలం గడిపిన తరువాత **1920** ఏప్రిల్ **24**న పాండిచేరికి తిరిగి వచ్చారు. అప్పుడు శిష్యుల సంఖ్య వేగంగా పెరగడం జరిగింది. ఆశ్రమం అభివృద్ధి చెందడం మొదలయినపుడు దానిని నిర్వహించే బాధ్యత శ్రీమాతమీద పడింది. శ్రీ అరబిందో ఏకాంతంలోకి విరమించుకున్నారు. దాని మొత్తం భౌతిక ఆధ్యాత్మిక భారం ఆమె మీద పడింది.

CWSA 36 : 102-03

శ్రీ అరవిందులు

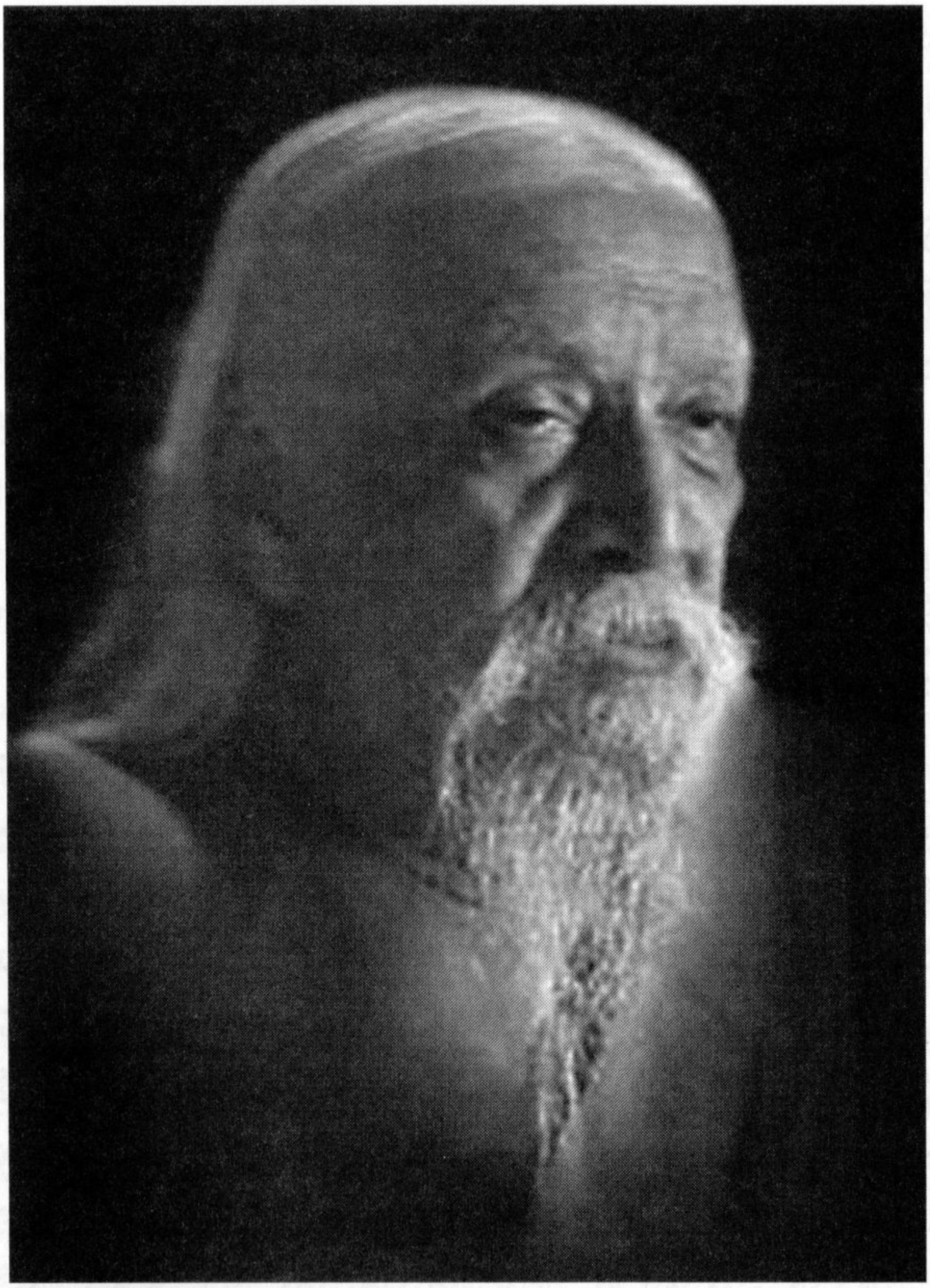
అనువాదం - ఎ.జి. సునీల్ నాథన్

9052057595

శ్రీ అరవిందుల కారుణ్యం

అగణనీయం, నిరంతరం సన్నిహితం
ప్రతివిషయంలో ప్రభావవంతం
(మదర్ యిచ్చిన పుష్ప విశిష్టత, వివరణ)
శాస్త్రీయ నామం : పోర్చులా రౌగాంఢ్రిఫ్లోరా

హక్కులకై రోదించు గొంతులాతనిలో మూగవోయె తన హృదయం, మనసు, శ్వసించు చట్రంలోనికి ఆమె సన్నిధిని, శక్తిని, ఆకర్షించడమే ఆతని తపన

ప్రేమ, సత్యం, ఆనందాల స్వాప్నస్పర్శను సతతమూ క్రిందికి బాధాతప్త ప్రపంచం అంధకారంలోనికి

పిలుచుటకు మాత్రమే అతడు పరితపించు.

సావిత్రి 316 *శ్రీ అరవిందులు*

అనువాదం : కె.వి. రావు

శ్రీ అరవింద ప్రబోధం

విశ్వంలోని ఆకారాల వెనుక ఒక సత్, చిత్‌ల సత్యత ఉంది. ఏకము శాశ్వతమూ అయిన సమస్త వస్తువుల పరమాత్మ వున్నాడనే భారత ప్రాచీన ఋషుల బోధన దగ్గర్నుండి శ్రీ అరవిందుల బోధన ప్రారంభమౌతుంది. సమస్త జీవులు ఆయేకైక పరమాత్మ, పరమ ఆధ్యాత్మలో ఒకటై వున్నాయి. కాని చేతనకు సంబంధించిన ఒకానొక ప్రత్యేకతతో, మనఃప్రాణ దేహాలలో వాటి యదార్థ పరమాత్మ, సత్యతల అజ్ఞానం చేత విభజనకు లోనైనాయి. ఒకానొక మనోవైజ్ఞానిక క్రమశిక్షణచే, ఈ ప్రత్యేకత కలిగించే చేతన తెరను తొలగించి యథార్థ ఆత్మను, మనలోనూ, సమస్తంలోనూ ఉన్న దివ్యత్వాన్ని తెలుసుకోగలగడం సాధ్యమే.

ఈ యేకైక సత్, చిత్, యిచ్చట పదార్థంలో అంతర్వలనమై ఉన్నాయని శ్రీ అరవిందుల బోధన తెలుపుతోంది. అది తనను తాను ముక్తం చేసుకొనే పద్ధతి పరిణామం. నిశ్చేతనగా కన్పించే దానినుండి చేతన ప్రత్యక్షమౌతుంది. ఒకసారి ప్రత్యక్షమైన తరువాత ఉన్నతోన్నతంగా యెదగడానికి తనను తాను నెట్టుకుంటుంది. అదే సమయంలో మహనీయాతి మహనీయమైన పరిపూర్ణతవైపు విస్తరించుకొంటుఉంది, అభివృద్ధి అవుతుంది. ఈ చేతన విడుదలలో మొదటి అడుగు ప్రాణం, మనస్సు రెండోది. కానీ పరిణామం మనస్సుతో పూర్తికాదు. మరేదో మహనీయమైన దానిలోనికి, అంటే ఆధ్యాత్మిక, అతి మానసిక చేతనలోనికి విడుదలయ్యేందుకు వేచి వున్నది. సచేతన అస్తిత్వంలో పెత్తనం చేసే శక్తిగా అతిమనస్సు, అధ్యాత్మ అభివృద్ధివైపు పరిణామం తదుపరి అడుగు. ఎందుకనంటే అపుడు మాత్రమే వస్తువులలో అంతర్లీనమైన దివ్యత్వం తనను తాను పూర్తిగా విడుదల చేసుకొంటుంది, పరిపూర్ణతను అభివ్యక్తం చేయడానికి సాధ్యపడుతుంది.

కానీ పరిణామంలో మొదటి అడుగులు, మొక్కలో, జంతు జీవితంలో ఒక సచేతన సంకల్పం లేకుండా ప్రకృతియే వేసింది. మనషి విషయంలో, పరికరంలోని ఒక సచేతన సంకల్పంచే పరిణమించగలిగేటట్లు ప్రకృతి

తయారైంది. ఏదేమైనప్పటికీ మనిషిలోని మానసిక సంకల్పంచే, యిది మొత్తం జరుగదు. ఎందుకనంటే మనసు ఒకానొక బిందువు వరకే వెళ్తుంది. ఆ తరువాత వృత్తాకారంలో పరిభ్రమించడం మాత్రమే చేస్తుంది. ఒక మార్పిడి జరగాలి. మనస్సు ఉన్నతతర సూత్రంలోనికి పరివర్తన చెందగల విధంగా చేతన మలుపుదిరగాలి. ప్రాచీన మనోవైజ్ఞానిక శిక్షణ ద్వారా, యోగాభ్యాసం ద్వారా యీ విధానాన్ని కనుగొనవలసి ఉంది. గతంలో ప్రపంచం నుండి తనను తాను యెడం చేసుకొనడం ద్వారా ప్రయత్నం జరిగింది. ఆత్మ లేక అధ్యాత్మ ఔన్నత్యంలో అంతర్ధానం అవ్వడం ద్వారా ప్రయత్నించారు.

ఒక ఉన్నత సూత్ర అవతరణ సాధ్యమని శ్రీ అరవిందులు బోధిస్తున్నారు. అది ప్రపంచం నుండి ఆధ్యాత్మిక ఆత్మను కేవలం విడుదల చేయడమే గాకుండా, ప్రపంచంలోనే దానిని విడుదల చేస్తుంది అని బోధిస్తున్నారు. అది మనస్సు అజ్ఞానం స్థానంలో, లేక దాని చాలా పరిమితమైన జ్ఞానం స్థానం అతిమానస సత్య చేతనను స్థాపిస్తుంది. అది ఆంతరిక ఆత్మకు తగినంత పరికరంగా తయారై, మానవజీవి తనను తాను గతిశీలిగా తెలుసుకోగలిగేటట్లు చేసి అలాగే ఆంతరంలో కూడా చేసి అతనిని అతని జంతు మానవత నుండి ఒక దివ్యతర జాతిలోనికెదిగేటట్లు చేస్తుంది. అస్తిత్వపు అన్ని భాగాలను ఒక మార్పిడి లేక రూపాంతరీకరణకు, అవతరణ ద్వారా, యింకాదాగియే ఉన్న అతిమానస సూత్రం పనిచేయడం ద్వారా తెరచేందుకు, మనోవైజ్ఞానిక యోగశిక్షణను ఉపయోగించవచ్చు.

ప్రకృతిలో ఒక ఆరోహణాత్మక పరిణామం ఉన్నది. అది శిల నుండి మొక్కకు, మొక్క నుండి జంతువుకు, జంతువు నుండి మనిషికి సాగిపోతుంది. ఎందుకనంటే, ప్రస్తుతానికి మనిషి ఆరోహణా పరిణామ శిఖరపు చివరి మెట్టు. ఆరోహణలో తాను చివరి దశ అనుకుంటున్నాడు. తనకంటే ఉన్నతమైనది భువిపై ఉండదని నమ్ముతున్నాడు. అలా అనుకోవడంలో అతను పొరబడుతున్నాడు. ఆతని భౌతిక స్వభావంలో ఇంకా అతను దాదాపు మొత్తంగా ఒక జంతువే. ఆలోచించే సంభాషించే జంతువు. కానీ ఇంకా అతని పదార్ధ సంబంధ అలవాట్లలోనూ, సహజాతాలలోను ఒక జంతువే.

అటువంటి అపరిపూర్ణ ఫలితంతో ప్రకృతి, నిస్సందేహంగా సంతృప్తి చెందదు. జంతువుకు మనషేమిటో, మనిషికలా అయ్యే ఒక జీవిని వెలువరించడానికి ప్రకృతి కృషి చేస్తుంది. అతని బాహ్యరూపంలో మనిషిగానే ఉండే జీవి అయినప్పటికీ అతని చేతన, మానసిక, దాని అజ్ఞానానికి బానిసత్వానికంటే చాలా యెత్తున ఉండే జీవిని వెలువరించడానికి ప్రకృతి కృషి చేస్తుంది.

ఈ సత్యాన్ని మనుషులకు బోధించడానికి శ్రీ అరవిందులు భువిపైకి వచ్చారు. మనిషి మానసిక చేతనలో నివసిస్తున్న ఒక మార్పుచెందే జీవి మాత్రమేననీ, కానీ ఒక నూతన చేతన, పరమ సత్యంచే తనను సముపార్జించుకోగల సంభవత ఉన్నవాడనీ, పరిపూర్ణ సామరస్యత గల మంచి, అందమైన, సుఖ ప్రదమైన, యెరుకగల జీవితాన్ని జీవించగల సామర్ధ్యం కలవాడనీ, వారికి ఆయన చెప్పారు.

భువిపై తమ జీవిత కాలమంతటిలో తమ కాలాన్నంతా తమలో యీ చేతనను పాదుకొలుపడానికి ఆయన అతిమానసాన్ని ఆవాహన చేసి దానిని సిద్ధింపచేసుకునేందుకు తమ చుట్టూ చేరిన వారందరికీ సహాయంచేయడానికి వెచ్చించారు.

CWM 12:116

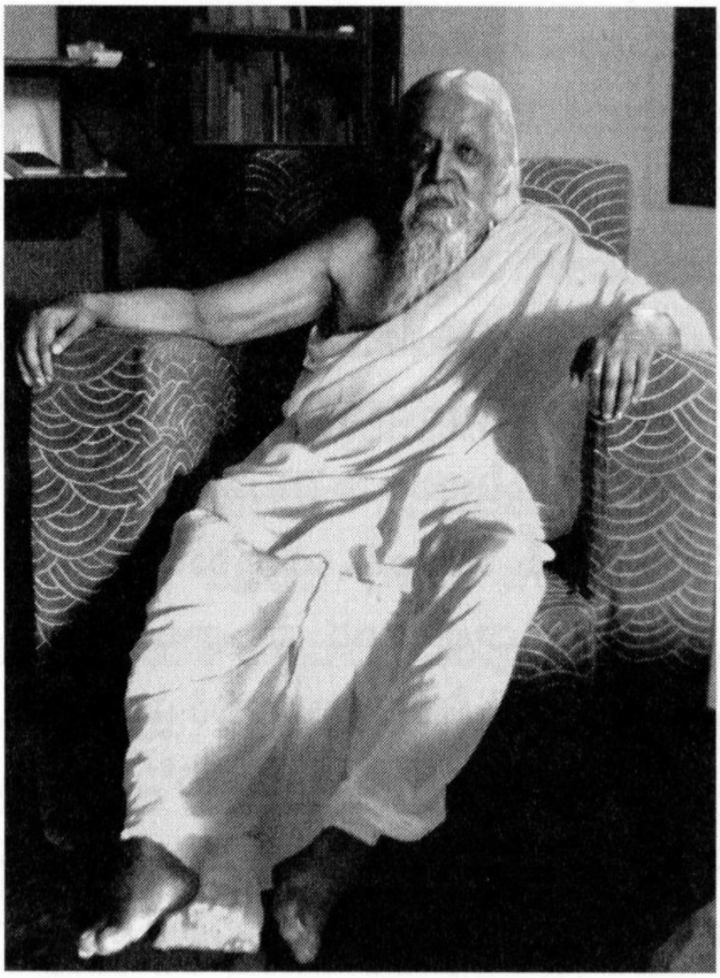
పృథ్విపై ఒక నూతన సృష్టి

చేతన ఒక నిచ్చెన లాంటిది. ప్రతి గొప్ప శకంలోనూ, ఆ నిచ్చెనకు మరోమెట్టును జత చేయగల, సాధారణ చేతన యెన్నడూ చేరుకోలేని ఒక స్థలానికి చేరుకొనగల ఒక గొప్ప పురుషుడు ఉండి ఉన్నాడు. ఒక గొప్ప స్థాయిని అందుకొని పూర్తిగా పదార్ధ సంబంధ చేతననుండి బయట పడడం సాధ్యమే. కాని అప్పుడతడు నిచ్చెననుంచుకోడు. కానీ ఇక్కడ పదార్ధంతో సంపర్కాన్ని కోల్పోకుండా నిచ్చెనకు మరోమెట్టును జతచేయగల సామర్ధ్యాన్ని వివిధ భూమికల మధ్య సమస్త సంబంధాలను త్రుంచివేసి ఒక విధమైన శూన్యాన్ని చేరనీయడానికి బదులుగా అట్టడుగు భాగాన్ని పైభాగంతో అదే సమయంలో కలుపగల అత్యున్నత శిఖరానికి చేరగల సామర్ధ్యాన్ని సాధించడం

అనేది విశ్వానికి సంబంధించిన గొప్ప శకాలలోని గొప్ప సంఘటన. పైకి క్రిందకు సంచరించడం, పైభాగాన్ని అడుగుభాగాన్ని కలుపడం, ఉపలబ్ధి మొత్తంరహస్యం. అదే అవతార కార్యం. నిచ్చెనకు ఒక మెట్టును జతచేసిన ప్రతిసారీ భువి ఒక నూతన సృష్టి జరుగుతుంది. ఇప్పుడు జతచేయబడిన మెట్టును శ్రీ అరవిందులు అతిమానసం అన్నారు. తత్ఫలితంగా చేతన అతిమానస లోకంలోనికి ప్రవేశించగలిగినప్పటికీ, తన వ్యక్తిగత రూపాన్ని నిలుపుకొంటుంది. తన వ్యక్తిత్వీకరణను నిలుపుకొని యిచట నూతన సృష్టిని ప్రతిష్ఠించడానికి క్రిందికి వస్తుంది. తప్పకుండా ఇది చివరిదికాదు, ఎందుకనంటే అస్తిత్వంలో చాలా దూర ప్రాంతాలున్నాయి. కానీ ప్రస్తుతం మనం అతిమానసాన్ని క్రిందికి తీసుకు రావడానికి ప్రపంచ పునఃవ్యవస్థీకరణ జరిపేందుకు, తిరిగి యధార్థ దివ్యక్రమ పద్ధతిలోనికి ప్రపంచాన్ని వెనక్కు తీసుకు రావడానికి పనిచేస్తున్నాం. సారతః ఒక క్రమపద్ధతిని సృజించి ప్రతిదానిని, దాని యధార్ధ స్థలంలో పెట్టడానికి పనిచేస్తున్నాం. ప్రస్తుతం క్రియాశీలంగా వున్న ప్రధాన తత్త్వం, లేక క్రియాశక్తి, మహాశక్తి, పరిపూర్ణ వ్యవస్థీకరణకు అధిదేవత, మహాసరస్వతి.

పైకి, క్రిందకు వెళ్ళిరావడం, పైనున్న దానిని పదార్థంలోనికి తీసుకురావడం అనే పనిని అనుమతించే నిరంతర ప్రక్రియ చేతన లోపల జరుగుతుంది. ఆ పని చేయడానికుద్దేశింపబడిన వారు అవతారం. ఆయన జైలులో బంధింపబడినా, యెవ్వర్నీ చూడకపోయినా, బయటికెన్నడూ వెళ్ళకపోయినా, ఆయన ఇంకా పనిచేస్తూనే ఉంటాడు. ఎందుకనంటే అది చేతనలో జరిగే పని. అది అతిమనసు, పదార్థ జీవి మధ్య సంబంధాన్నేర్పాటు చేసే పని. ఆయనకు గుర్తింపబడవలసిన అవసరం లేదు. ఈ సచేతన సంబంధాన్ని ప్రతిష్టించగలగడానికి బాహ్య అధికారం అవసరం లేదు. ఏదేమైనప్పటికీ ఒకసారి ఈసంబంధం యేర్పడితే ఒక నూతన సృష్టి రూపంలో ఒక నమూనా నగరంతో మొదలై, ఒక పరిపూర్ణ ప్రపంచంతో అంతమయ్యే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది.

ది మదర్

దైవం సర్వశక్తివంతమని, సవివరంగా, పరిపూర్ణంగా చెప్పలేం. ఎందుకనంటే దైవం వివిధ భూమికల నుండి పనిచేస్తాడు. ఆయన అతిమానస స్థాయి నుండి పనిచేసినపుడు ఆయన శక్తి సర్వశక్తివంతం.

సారతః దైవం సర్వశక్తి వంతుడు గాకపోతే, ఎక్కడా ఆయన సర్వశక్తివంతుడుగాలేడు. అది అతిమానసిక స్థాయి లేక మరేదైనా సరే. ఎందుకనంటే, తన కర్మను పరిస్థితులచే పరిమితీకరించడాన్ని లేక నిర్దేశించడాన్ని ఆయన యెంచుకొంటాడు. అది ఆయనను సర్వశక్తివంతుడుగాకుండా చేయగలదు. ఆయన స్వీయ పరిమితీకరణయే సర్వశక్తివంత ఒక పని.

CWSA 34:433

శ్రీ అరవిందులు

అనువాదం - కె.వి. రావు

9849929254

అవతారము

అవతారమునకు వ్యక్తిగత ఉదాహరణ

ఇక్కడ ఈ ప్రశ్న కూడ ఇమిడి ఉన్నది. వ్యక్తి ఈ జీవితంలోకి తనతోపాటుగా తీసుకువచ్చిన స్వభావము, శీలములకు బద్ధుడై ఉంటాడా - యోగం వలన ఒక నూతన వ్యక్తి కాలేడా? నా సాధనలో నేను దానిని కూడా ఋజువు చేసాను. కేవలం నేను ఒక అవతారమును గనుక ఇది చేయగలిగానని నువ్వు అన్నప్పుడు (!) ఎవరి విషయంలోనైనా ఇది అసాధ్యమే అవుతుంది. నీవు నా సాధనను, అవతారతత్వమును ఒక అసంగతత్వానికి తగ్గించడమవుతుంది. ఎందుకంటే నా యోగాన్ని నా కోసం చేయలేదు. నాకు ఏదీ అవసరం లేదు. ముక్తి గానీ, మరింకేదైనా అవసరం లేదు. కేవలం భూచైతన్యం కొరకు, భూచైతన్యం పరివర్తన చెందడానికి ఒక మార్గాన్ని తెరవడానికి యోగం జరిగింది. తాను ఇది గానీ, అది గానీ చేయగలనని ఋజువు చేయడానికి భగవంతుడు క్రిందకు దిగివచ్చే అవసరమున్నదా? లేక దీనిని చేయడంలో ఆయనకు ఏదైనా వ్యక్తిగత అవసరమున్నదా? నేను ఒక అవతారం కాదని, కేవలం ఒక గొప్ప మానవత్వం గల వ్యక్తినని నీ వాదన నిరూపిస్తుంది. ఒక యధార్థతగా ఇది బాగానే ఉండవచ్చు. కానీ నీ వాదనను నీవు ఇంకొకదాని ఆధారంగా ప్రారంభిస్తున్నావు. అదనంగా, ఒకవేళ నేను గొప్ప మానవుడిని మాత్రమే అయినా, నేను సాధించిన విజయం మానవజాతికి సాధ్యం అవుతుందని చూపుతుంది. ఒకవేళ ఏ వీధి భిక్షగాడయినా దీనిని చేయగలడా లేక చేసాడా అన్నది దీనికి సంబంధం లేని విషయమే. ఒకవేళ వీధి భిక్షగాళ్లుగా అయ్యే ఆర్థిక దురదృష్టం లేని వాళ్ళు చేయగలిగితే చాలు.

మానవజాతి మొత్తం చరిత్రలో మనం కేవలం ఒక్క క్రీస్తును, ఒక్క బుద్ధుడిని, ఒక్క కృష్ణుడిని, ఒక్క శ్రీ అరవిందులను, ఒక్క మదర్‌ను చూస్తున్నాము. ఈ విషయానికి ఎటువంటి భంగమైనా ఉన్నదా? అది ఇంతవరకు జరుగలేదు కాబట్టి అది జరుగదు.

ఎంత అద్భుతమైన వాదన! ఇది ఇంతవరకు జరుగలేదు గనుక అది జరుగదు. అలా అయితే భూసమస్త చరిత్ర ప్రోటోప్లాజమ్‌కు ఎంతో ముందే

ఆగిపోయి ఉండేది. ఇది ఒక వాయువుల ముద్దగా ఉన్నప్పుడు, ఏ జీవము జన్మించలేదు గనుక ఇహ జీవము జన్మించదు - జీవితం మాత్రమే ఉన్నపుడు మనసు జన్మించలేదు కాబట్టి మనసు జన్మించదు. మనసు ఉంది కాబట్టి దానికి అతీతంగా ఏదీ లేదు గనుక, ఎవరిలో అతిమనసు అభివ్యక్తం కాలేదు గనుక అతిమనసు ఎప్పటికీ జన్మించదు.

అల్లాకు శుభమగు గాక!

ఆహా! మానవ హేతుబుద్ధికి జయము, జయము, జయము. అదృష్టవశాత్తు దివ్య ఆత్మ లేక విశ్వ ఆత్మ లేదా ప్రకృతి ఎవరైతే ఉన్నారో వారు మానవ హేతుబుద్ధిని లెక్కచేయరు. అతడు లేక ఆమె లేక అది చేయవలసి ఉన్నదానిని, అది చేయగలిగినా, చేయలేకపోయినా, అతడు లేక ఆమె లేక అది దానిని చేస్తారు.

అవతారము ఒక మార్గము

నా గురించి, మదర్ గురించి ఇలా అనేవాళ్లు ఉన్నారు, "ఒకవేళ అతిమానసం దిగిరావలసి ఉంటే, అది అందరిలో దిగి రావాలి. ఎందుకు వారిలోనే ముందు వస్తుంది? వాళ్ళు చేయకముందే మనం ఎందుకు తెచ్చుకోలేము? వారి ద్వారానే ఎందుకు జరుగుతుంది, ప్రత్యక్షంగా రాదా?" ఇలా అనడం హేతుబద్ధంగా, తార్కికంగా, వాదించదగినదిగా ఉంది. ఇందులో కష్టమేమంటే ఈ హేతువు స్థితులను అలక్ష్యం చేస్తూ, వ్యక్తి అతిమానసమంటే ఏంటి అన్న కనీసజ్ఞానం లేకుండానే అతిమానసాన్ని క్రిందకు తనలోకి తెచ్చుకోగలనని మూర్ఖంగా ఆరోపిస్తాడు, అలాగే తలక్రిందులుగా ఒక అద్భుతాన్ని ఊహించుకుంటాడు - దీనిని ప్రయత్నించే ప్రతి ఒక్కరు ఒక భయంకర విఫలతకు తనను తాను గురిచేసుకుంటారు - ఇంతవరకు దీనిని ప్రయత్నించిన వారందరికి అదే జరిగింది. ఇది వ్యక్తి ఒక మార్గనిర్దేశకుడిని అనుసరించవలసిన అవసరం లేదు, కానీ అలా గాలిలోకి దూకడం ద్వారా ఎత్తైన కొండచరియ అంచుపైన ఉన్న, ఒక ఇరుకైన మార్గాన్ని అనుసరిస్తూ, దానినుండి పర్వతశిఖరాన్ని చేరవచ్చు అన్నట్లుగా ఉంటుంది. దానికి తగిన ఫలితం ఉంటుంది.

నీవు ఏది సాధిస్తావో దానిని సాధించడం మానవజాతికి సాధ్యమని, నీ సిద్ధులు ఇతరులు అనుసరించడానికి మార్గాన్ని తెరుస్తాయని నువ్వు అన్నపుడు నువ్వు ఏమంటున్నావో నేను అర్థంచేసుకోలేకపోతున్నాను. అంత చిన్న విషయాన్ని నువ్వు అర్థం చేసుకోలేదంటే అది ఒక విపరీతం. నాకు నాలోని ఆధ్యాత్మికత వైపు ఎటువంటి ప్రేరేపణ లేదు, ఆధ్యాత్మికతను నేను వృద్ధి చేసుకున్నాను. అధిభౌతిక శాస్త్రాన్ని అర్థం చేసుకోగల సామర్థ్యం నాకు లేదు, ఒక తత్త్వవేత్తగా అభివృద్ధి చెందాను. చిత్రలేఖనము గురించి నాకు తెలియదు - యోగంతో దానిని వికసింపచేసుకున్నాను. నా స్వభావాన్ని ఎలా ఉండేదో దాని నుంచి, ఎలా ఉండలేదో దానికి రూపాంతరం చెందించాను. దానిని నేను ఒక అద్భుతంతో కాకుండా ఒక ప్రత్యేక రీతిలో చేశాను. ఏది చేయాలి, ఎలా చేయాలి అన్నది చూపించడానికి ఇలా చేశాను. ఎటువంటి స్వంతవ్యక్తిగా అవసరంతో గానీ, ఏ పద్ధతి లేకుండా ఒక అద్భుతంచేతగాని దీనిని నేను చేయలేదు. అది అలా కాకపోతే నా యోగం నిరర్థకం, నా జీవితం ఒక పొరపాటు - అర్థము, పర్యవసానము లేని ప్రకృతి కేవల అసంగత చేష్ట అవుతుంది. నేను చేసినది నాకు తప్ప ఎవరికీ అమలు జరుపదగినది కాదని చెప్పడం నాకు ఒక గొప్ప అభినందన అని మీరంతా భావిస్తున్నట్టుగా కనిపిస్తున్నారు - ఇది నేను చేయవలసిన కార్యానికి అత్యంత ఎక్కువ చెరుపుచేసే విమర్శ.

అవతార జీవితము, అద్భుతాలు :

నేను ప్రారంభిచినపుడు నాకు ఆచరణాత్మకంగా తెలిసినదేమిటంటే దానికి అవసరమైన శక్తులు నాకు లేవని, యోగం ద్వారా వాటిని నేను వికసింపజేసుకోవాలని, కనీసం నేను ప్రారంభిచినపుడు వాటిలో చాలా నాలో ఉనికిలో లేనివి, ఒక ఉన్నత శ్రేణికి నేను శిక్షణనివ్వవలసినవి. అవతార జీవితం, చర్యలు అద్భుతాలు కాదనీ, ఒకవేళ అయితే అతడి అస్తిత్వం సంపూర్ణంగా వ్యర్థమని, ప్రకృతికి చెందిన ఒక కేవల అపరిమిత చేష్ట అని ఈ విషయంలో నా స్వంత భావన. అతడు ఐహిక స్థితులను అంగీకరిస్తాడు, అతడు సాధనలను ఉపయోగిస్తాడు. మానవజాతికి మార్గం చూపడమే కాక దానికి సహాయం

చేస్తాడు. అలా కాకపోతే అతడితో ప్రయోజనమేమిటి, అతను ఇక్కడ ఎందుకు ఉన్నట్లు?

అవతారము గురించి నేను ఏమి వ్రాసానో మీకు గుర్తుచేయనివ్వండి. అవతారతత్వ సంవిధానానికి రెండు పార్శ్వములు ఉన్నాయి. వెనుక ఉన్న దివ్యచైతన్యము, ఉపకరణాత్మక మూర్తిత్వం. దివ్యచైతన్యము సర్వశక్తిమంత మైనది, కానీ ఇది ప్రకృతిలో ఉపకరణాత్మక మూర్తిత్వాన్ని ప్రకృతి స్థితుల క్రింద, ముందుకు తీసుకువచ్చింది. అట నియమాలకు అనుగుణంగా దానిని ఉపయోగిస్తుంది. ఒకవేళ అవతారతత్వం కేవలం ఒక మెరిసే అద్భుతమైతే, నాకు దానితో అవసరము లేదు. ఒకవేళ అది ప్రకృతిలో సర్వశక్తిమంత దైవమును ఆయత్తపరచడంలో ఒక సుసంగత భాగమైతే, అప్పుడు దానిని నేను అర్థంచేసుకోగలను, అంగీకరించగలను.

CWSA 35:405-14

మానవజాతి భారము

~~ఈ~~రాత్రి ఎక్స్ ప్రశ్నకు సమాధానంగా మీరు ఏమి చెబుతారో చూడడానికి నేను ఎంతో ఆసక్తిగా వేచిచూస్తున్నాను. మీరు మీ సమస్యలను మా వాటితో సమానంగా ఎందుకు చేస్తారో అని తరచుగా నేను ఆశ్చర్యపోతాను. మీరు ఎప్పుడైనా మాలా కోరికలు, ఆపేక్షలు, అజ్ఞానము, బంధము వగైరాల వలన మాలా బాధపడ్డారా?

మాకు బాధలు, సంఘర్షణలు ఉన్నాయి. వాటి ముందు మీవి బాలుడి ఆట మాత్రమే - నేను మా సమస్యలను మీ వాటితో సమానం చేయలేదు. మానవజాతికి ఒక ఉన్నత చైతన్యానికి మార్గం చూపడానికి వచ్చేది అవతారమని నేను చెప్పాను - ఒకవేళ ఆ మార్గాన్ని ఎవరూ అనుసరించకపోతే, ఆ విషయాన్ని గురించిన మా భావన ఏదైనా క్రీస్తు, కృష్ణుడు, బుద్ధుడు ఇదంతా తప్పే. లేదా అవతారం మొత్తం జీవితం, చర్య పూర్తిగా వ్యర్థం. అవతారము పడే బాధలు, సంఘర్షణలు అవాస్తవము, కపటము గనుక అనుసరించే మార్గము, సంభావ్యత అక్కడ లేవని చెప్పాలని ఎక్స్ చూస్తున్నట్లున్నాడు - దైవానికి ప్రాతినిధ్యం వహించేవారికి సంఘర్షణలకు అక్కడ సాధ్యత లేదు. అటువంటి

ఒక భావన అవతారతత్వం మొత్తం భావనను అర్థం లేనిదిగా చేస్తుంది. దాంట్లో హేతువు లేదు, దాని అవసరం లేదు. దాంట్లో అర్థం లేదు. సర్వశక్తిమంతుడుగా దైవం క్రిందకు భూమి మీదకు రావడానికి ఇబ్బంది పడకుండా మనుష్యులను ఉద్ధరించగలడు. కేవలం ప్రపంచ ఏర్పాటులో మానవజాతి భారాన్ని తనమీద వేసుకోవడం, దారి తెరవడం అనేవి ఒక భాగమైతే అవతారానికి ఏమైనా అర్థం అనేది ఉంటుంది.

.....నేను చెప్పాను, "నేను మార్గాన్ని తెరిచాను; ఇప్పుడు నీవు దైవ సహాయంతో అనుసరించవచ్చు" అని, "నేను చేసినట్లుగా నీవు మార్గాన్ని కనుక్కో" అని నేననలేదు.

CWSA 35:420-21

శ్రీ అరవిందులు

అనువాదం - సునీతశేఖర్

9346235468

దివ్యత్వాన్ని గుర్తించడం :

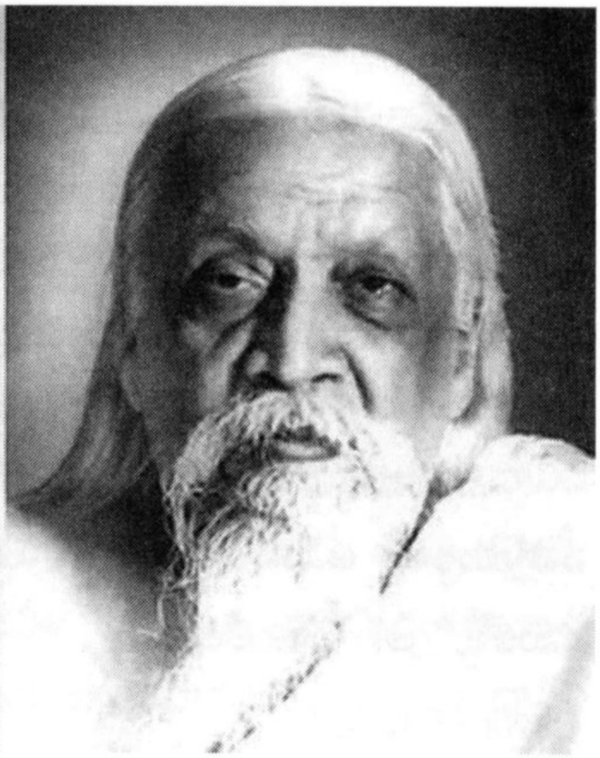
సహజమైన సంగతి. మానవ మనస్సు ఏది చెప్పినా దానిని అంతే అని చెప్పకపోతే ఆ మనసు కది దివ్యమైనది కాబోదు. సర్వసాధారణంగా ఇచ్చే తీర్పు సిద్ధాంతం అది. "దైవం తప్పకుండా నేను కోరినదే చేయాలి, నేను ఆలోచించినట్లే ఆలోచించాలి. నేను న్యాయనిర్ణయం చేసినట్లే చేయాలి. నా భావాలకూ, నా ఇష్టాలకూ లేదా ఇతరులకు వ్యతిరేకమైన నా అనుభూతులకూ దన్నుగా ఉండాలి. అలా కాని పక్షంలో అతడు దైవం ఎలా అవగలడు? ఎందుకంటే, నేనేది ఆలోచించినా, అనుభూతి పొందినా లేదా కోరుకున్నా తప్పకుండా అది మహాసత్యమే". అదే కనీసంగా ఆశ్రమంలో చాలామంది సాధకుల వైఖరిగా ఉంది.

CWSA 35:532

శ్రీ అరవిందులు

అనువాదం - డా॥ త్రిపురారిభట్ల సన్నకృష్ణ

8639106913

మీరు భగవద్దేహంలో అవతరించిన దైవం అని ఒక బలమైన విశ్వాసం నాలో ఉంది. అది సరైనదేనా?

నీ విశ్వాసాన్ని అనుసరించు - అది నిన్నుతప్పుదారి పట్టించకపోచ్చు.

CWSA 35:433 - *శ్రీ అరవిందులు*

శ్రీ అరవిందుల జీవిత ఘటనల క్రమం

1872	ఆగస్టు **15** - కలకత్తాలో జననం.
1872-1879	మొదట రంగాపూర్, ~~ఈస్ట్~~ బెంగాల్‌లో తరువాత లోరెటొ కాన్వెంట్ స్కూల్, డార్జిలింగ్ పంపారు.
1878	ఫిబ్రవరి **21** - పారిస్ లో శ్రీమాత జననం.
1879	ఇంగ్లాండ్‌కు తీసుకువెళ్ళారు.
1879-1884	మాంచెస్టర్ **(84,** షేక్స్ పియర్ స్ట్రీట్)లో డ్రెవట్స్ కుటుంబ సంరక్షణలో ఉన్నారు. డ్రెవట్స్ ఇంటిలో బోధించేవారు.
1883	'లైట్' మొదటి గేయం వ్రాసారు.
1884	సెయింట్ పాల్ స్కూల్, లండన్‌లో చేరారు.
1887	ఆగస్ట్ - హేస్టింగ్స్‌లో సెలవులు. హేస్టింగ్స్ నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత **128,** క్రామ్ వెల్ రోడ్ లండన్‌లో లాడ్జింగ్ తీసుకున్నారు.
1889	డిసెంబర్-సెయింట్ పాల్స్ నుండి మెట్రిక్యులేషలో ఉత్తీర్ణత.
1890	జులై - ఇండియన్ సివిల్ సర్వీస్‌కు ప్రొబేషనర్‌గా ప్రవేశం పొందారు. అక్టోబర్ **11,** కింగ్స్ కాలేజ్, కేంబ్రిడ్జి స్కాలర్‌షిప్ పొందారు. కేంబ్రిడ్జిలో ఉన్నప్పుడు ఇండియన్ మజ్లిస్‌లో చేరారు. భారత స్వాతంత్ర్యం గురించి అక్కడ ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేవారు. 'హార్మనీ ఆఫ్ వర్చ్యూస్' నాటకం వ్రాసారు.
1892	ఆగస్టు - ఇండియన్ సివిల్ సర్వీస్ తుది పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత పొందారు. అక్టోబర్ కేంబ్రిడ్జి - విడిచారు. లండన్‌లో 'లోటస్ అండ్ డ్యాగర్' అనే రహస్య సంఘం ఏర్పాటులో పాల్గొన్నారు. మొదటి 'యోగంలోకి రాకముందు జరిగిన ఆత్మ సంబంధ'

మానసిక అనుభవం, నవంబర్ - గుర్రపుస్వారీ పరీక్షకు, ఉద్దేశపూర్వకంగా హాజరుకానందున ఇండియన్ సివిల్ సర్వీస్‌లో అనర్హత పొందారు.

1892 డిసెంబర్-బరోడా మహరాజా గైక్వాడ్ దగ్గర ఉద్యోగం పొందారు.

1893 జనవరి 12 - ఎస్. ఎస్. కార్టేజ్ ద్వారా ఇంగ్లాండ్ విడిచారు. జిబ్రాల్టర్, పోర్ట్ సయ్యద్, ఏడెన్ మీదుగా ప్రయాణించారు

ఫిబ్రవరి 6 - భారతదేశం అపోలో బందర్, బొంబాయి చేరారు. భారత భూమిపై అడుగిడిన వెంటనే 'విస్తృత ప్రశాంతత' వారిలో అవతరించినది. కొన్ని నెలలపాటు అది అలాగే నిలిచి ఉన్నది.

ఫిబ్రవరి 18 - బరోడా స్టేట్ సర్వీస్ లో అధికారికంగా చేరారు. వారి మొదటి పని భూమి బందోబస్తు శాఖలో ఉన్నది. బరోడాలో వారు గడిపిన మొదటి సంవత్సర కాలంలో వాహన ప్రమాద దుర్ఘటనలో ఆయనలో నుండి దైవాకృతి వెలువడుతున్నట్లు దర్శనం పొందారు. మార్చి, ఏప్రిల్ - మహాభారతం నుండి అనువాద రచనలు.

ఇందుప్రకాష్, బొంబాయికి 'భారతదేశ మరియు బ్రిటిష్ పార్లమెంట్' వ్యాసం ఫ్రెంచ్‌లో

1897 పార్ట్‌టైమ్ లెక్చరర్‌గా బరోడా కళాశాలలో పని ప్రారంభించారు.

1898 కళాశాలలో ఇంగ్లీష్ తాత్కాలిక ప్రొఫెసర్‌గా నియమితులైనారు.

1899 ఇంగ్లీష్ తాత్కాలిక ప్రొఫెసర్‌గా, ఫ్రెంచ్ లెక్చరర్‌గా సేవలందించారు.

1900 కళాశాలలో ఇంగ్లీష్ తాత్కాలిక ప్రొఫెసర్‌గా పని చేసారు.

సి. 1900 మొదటి రాజకీయ కార్యాచరణ, విప్లవ సంస్థలో కార్యం నిమిత్తం వారి సహాయకునిగా బెంగాల్‌కు జతేంద్రనాథ్‌ను పంపారు.

1901 ఏప్రిల్ 17 - బరోడా రాష్ట్రంలో కళాశాల నుండి రెవెన్యూ శాఖకు బదిలీ అయినారు

ఏప్రిల్ 30 - మృణాళిని బోస్, భూపాల్ చంద్రబోస్ పెద్ద కుమార్తెను కలకత్తాలో వివాహమాడారు. తరువాత మృణాళిని ఆయన సోదరి సరోజనితో కలసి నైనిటాల్ వెళ్ళారు.

1902 బెంగాల్‌లో విప్లవ సంస్థ కార్యక్రమాల కోసం, ప్రత్యేకించి 1902 నుండి శ్రీ అరవిందులు తమ సెలవులు వాడుకున్నారు.

డిసెంబర్ - భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ అహ్మదాబాద్ సమావేశంలో లోకమాన్య తిలక్‌తో సమావేశం.

1903 మే - ఆగస్టు - గైక్వాడ్‌తో కాశ్మీర్ పర్యటనలో వారి ప్రైవేట్ సెక్రటరీగా పర్యటించారు.

కాశ్మీర్‌లో తక్-ఎ-సులేమాన్ పై 'అనంత శూన్యానుభూతి'ని పొందారు. దానిపై అద్వైత అనే కవిత వ్రాసారు.

1904 గైక్వాడ్ కార్యదర్శిగా పని చేస్తున్నపుడు హుజూర్ కామ్‌దార్‌గా విధుల నిర్వహణ.

1904 యోగం, ప్రాణాయామం ప్రారంభించారు.

1905 జనవరి - కళాశాల వైస్ ప్రిన్సిపాల్ స్థానం పొందారు.

మార్చి 3 - కళాశాల తాత్కాలిక ప్రిన్సిపాల్ అయ్యారు.

అక్టోబర్ 16 - బెంగాల్ విభజన 'నెరవేరిన వాస్తవ'మయ్యింది. విభజనకు ముందు ఆందోళన కాలంలో 'నో కాంప్రమైజ్' మరియు 'భవానీ మందిర్' కరపత్రాలు వ్రాసారు.

1906 ఫిబ్రవరి 19 - ప్రత్యేక సెలవుపై బెంగాల్ వెళ్లారు.

మార్చి 11 - కలకత్తాలో జాతీయ విద్యామండలి ఏర్పాటుకి హాజరైనారు.

జూన్ 19 - బరోడా కళాశాల నుండి జీతం లేకుండా ఒక సంవత్సర సెలవుపై బెంగాల్ తిరిగి వెళ్ళారు.

ఆగస్టు 6 - 'వందేమాతరం' ప్రకటన మరియు సహాయక ఎడిటర్‌గా వందేమాతరంలో చేరారు.

ఆగస్టు 14 - శ్రీ అరవిందులు ప్రిన్సిపాల్‌గా బెంగాల్ నేషనల్ కాలేజ్, కలకత్తా......

1907 ఆగస్టు 23 - బెంగాల్ నేషనల్ కాలేజ్ విద్యార్థులకు ఉపన్యాసం, వందేమాతరం తిరుగుబాటు కేసు తరువాత, శ్రీ అరవిందులు బెంగాల్ జాతీయ పార్టీ నాయకునిగా ముందుకు వచ్చారు.

డిసెంబర్ 27 - రెండవరోజు సమావేశం - శ్రీ అరవిందులు ఇచ్చిన ఆదేశంతో కాంగ్రెస్‌లో విభజన ఏర్పడింది.

1908 జనవరి మాసం బరోడాలో విష్ణు భాస్కర్ లేలే, మహారాష్ట్ర యోగితో సమావేశం, లేలే సూచనలు పాటిస్తూ పూర్తిగా నిశ్శబ్ద బ్రహ్మానుభూతి పొందారు.

వివిధ ప్రదేశాలలో పద్దెనిమిది బహిరంగ ఉపన్యాసాలు.

మే2-వారి సోదరుడు బరీంద్ర నాయకత్వం వహించే తీవ్రవాద కార్యకలాపాల బృందం సంబంధమున్న అలీపూర్ బాంబు కేసులో శ్రీఅరవిందులను రహస్యంగా అరెస్టు చేసారు.

మే 5 - అలీపూర్ జైలుకు తీసుకువెళ్ళారు.

మే 5, 1908 - మే 6, 1909 అలీపూర్‌లో విచారణలో ఉన్న ఖైదీగా ఉన్నారు.

గీత, ఉపనిషత్తులు చదువుతూ, ధ్యానంలో, యోగం అభ్యసించుటలో వారీ సమయం గడిపారు. అన్ని చరాచరాలుగా, అన్నింటా ఉన్నవానిగా సర్వాంతర్యామిగా (శ్రీకృష్ణుని) దర్శించారు. శ్రీమాత ఈ అనుభవాన్ని అతిమానస ఏకత్వంగా తెలిపారు.

1909 మే 6 - నిర్దోషిగా విడుదలైనారు.

మే30 - ఉత్తరపారాలో ఉపన్యాసం.

జూన్ 19 - కర్మయోగిన్ మొదటి సంచిక, బెంగాలీ వారపత్రిక, దీనిలో ఎక్కువగా శ్రీ అరవిందులు వ్యాసాలు వ్రాసారు.

వివిధ ప్రదేశాలలో 6 ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు.

ఆగస్టు 23 - ధర్మ మొదటి సంచిక, బెంగాలీ వారపత్రిక, సంపాదకత్వంలో ఎక్కువగా శ్రీ అరవిందులు వ్యాసాలు వ్రాసారు.

అక్టోబర్ 18 - 'దుర్గా స్తోత్రం ' ధర్మలో ప్రచురితమైంది.

1910 ఫిబ్రవరి - కలకత్తా విడచి ఫ్రెంచ్ ఇండియాలోని చందర్ నాగూర్ వెళ్ళారు.

మార్చి 31 - చందర్‌నాగూర్ నుంచి కలకత్తా పయనం.

ఏప్రిల్ 1 - ఎస్ ఎస్ దూప్లెక్స్ ద్వారా ఫ్రెంచ్ ఇండియాలోని పాండిచ్చేరి పయనం.

ఏప్రిల్ 4 - పాండిచ్చేరి రాక, కోమటి చెట్టి వీధి, శంకర్ చెట్టి ఇంటిలో బస.

శ్రీ అరవిందులు తమ నివాసాన్ని చాలా సార్లు మార్చినప్పటికీ పాండిచ్చేరి విడచి వెళ్ళలేదు.

× × × ×

1910 అక్టోబరు ర్యూడ పవిలియన్‌లోని సుందర్‌చెట్టి యింటికి మారారు.

1911 ఏప్రిల్ - ర్యూ సెయింట్ ల్యూయిస్‌లో నూతన లాడ్జింగ్ తీసుకున్నారు (రాఘవన్ హౌస్)

ఆగస్టు 15 మొదటిసారి పాండిచ్చేరిలో శ్రీ అరవిందుల జన్మదిన వేడుకలు.

1912 'పరబ్రహ్మ' సాక్షాత్కారం.

1913 ఏప్రిల్ - ర్యూ దే మిషన్స్ ఎత్రాజార్ (మిషన్ స్ట్రీట్)కు నివాసం మార్పు.

అక్టోబర్ - ర్యూ ఫ్రాంస్వా మార్థాన్ 9 (గెస్ట్ హౌస్) కు నివాసం మార్పు.

1914 మార్చి 29 - శ్రీమాత, శ్రీ అరవిందుల మొదటి సమావేశం.

జూన్ 21 - ఆర్య ప్రచురించాలనే నిర్ణయం వెల్లడి.

ఆగస్టు 15 - ఆర్య మొదటి సంచిక. ది లైఫ్ డివైన్, ది సింథసిస్ ఆఫ్ యోగా, ది సీక్రెట్ ఆఫ్ ది వేదా, ది ఈశా ఉపనిషద్ మొదటి భాగాలు.

1915 ఫిబ్రవరి 21 - పాండిచ్చేరిలో మొదటిసారి శ్రీమాత జన్మదిన వేడుకలు.

ఫిబ్రవరి 22 - శ్రీమాత ఫ్రాన్స్‌కు పయనం.

1916 శ్రీమాత ఫ్రాన్స్ నుండి జపాన్‌కు పయనం.

1918 డిసెంబర్ 17 - కలకత్తాలో మృణాళిని ఘోష్ మరణం.

1920 ఏప్రిల్ 24 - శ్రీమాత జపాన్ నుండి పాండిచ్చేరికి ఆగమనం.

నవంబర్ 24 - శ్రీమాత, శ్రీ అరవిందులు నివసించే ర్యూ ఫ్రాంస్వా మార్థాన్‌లోని గృహానికి మారారు.

1921 జనవరి 15 - ఆర్య ఆఖరి సంచిక.

1922 శ్రీ అరవిందుల గృహ నిర్వహణ బాధ్యతను శ్రీమాత చేపట్టారు. క్రమగతమైన సాయంత్రపు సంభాషణ, బృంద ధ్యానాలు ఈ సంవత్సరం నుండి ప్రారంభమైనాయి.

సెప్టెంబర్ - అక్టోబర్ - శ్రీ అరవిందులు, శ్రీమాత 9, ర్యూ దలా మారీన్ (ప్రస్తుత ఆశ్రమ బ్లాక్ లోని నైరుతివైపు) మారారు.

1926 నవంబర్ 24 - సిద్ధి దినోత్సవం (విక్టరీ డే) కృష్ణ భౌతికంలోకి అవతరించారు.

శ్రీ అరవిందులు సాయంత్రపు సంభాషణలు, అన్ని ఇతర ప్రత్యక్ష సంప్రదింపులు నిలిపివేసారు. వారు పూర్తిగా ఏకాగ్ర సాధనలో నిమగ్నులైనారు. అయితే సంవత్సరానికి మూడు సార్లు 'దర్శనం' ఇచ్చేవారు.

సాధకుల జీవన నిర్వహణలో శ్రీమాతకు అధికారమిచ్చారు. తద్వారా ఆశ్రమమేర్పడింది.

1927 ఫిబ్రవరి 8 - శ్రీ అరవిందులు, శ్రీమాత ర్యూ ఫ్రాంస్వా మార్టాన్‌లోని గృహానికి మారారు. (ప్రస్తుత ఆశ్రమ బ్లాక్‌లోని ఈశాన్య విభాగం) తమ జీవితాంతము అక్కడే గడిపారు.

1928 ది మదర్ ప్రచురణ.

1930-1938 శ్రీఅరవిందులు 1928లో విరమించుకున్న తరువాత శిష్యులతో పరిమితమైన ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఈ కాలంలో పెద్ద ఎత్తున ఎత్తున జరిగాయి. వాటిలో చాలా భాగం సేకరించి లెటర్స్ ఆఫ్ యోగా, లెటర్స్ ఆన్ ది మదర్, లెటర్స్ ఆన్ పొయెట్రి, సాహిత్యం, కళ మొదలైనవి ప్రచురించారు.

ఈ సంవత్సరాలలో శ్రీ అరవిందులు వారి కవిత్వంపై ప్రత్యేకించి సావిత్రి కావ్యంపై పనిచేసారు.

1938 నవంబర్ 24 - శ్రీ అరవిందుల కుడికాలికి ప్రమాదం.

సాధకులతో సాధారణ ఉత్తర ప్రత్యుతరాలు నిలిపివేసారు. కొద్దిమంది సాధకులు, వారి పరిచారకులతో వ్యక్తిగత సంభాషణ ప్రారంభమైనది.

1939 ఏప్రిల్ 24 - మొట్టమొదటిసారిగా ఈ రోజున దర్శనమిచ్చారు. తరువాత అది క్రమంగా దర్శన్ డే గా రూపొందినది.

1939-1940 ది లైఫ్ డివైన్ పుస్తక రూపంలో సరిజేత, ప్రచురణ.

1940 సెప్టెంబర్ 19 - 2వ ప్రపంచ యుద్ధంలో మిత్రరాజ్యాలకు మద్దతుగా శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత సంయుక్త ప్రకటన. డంకిర్క్ ఖాళీ చేయించుట నుండి శ్రీ అరవిందులు మిత్రదేశాల యుద్ధ ప్రయత్నాల వెనుక వారి ఆధ్యాత్మ శక్తిని ఉంచారు.

1942 మార్చి 31 - సర్ స్టాఫర్డ్ క్రిప్స్, బ్రిటీష్ ప్రభుత్వ ఎమిసరీ ప్రతిపాదనలకు శ్రీ అరవిందులు మద్దతు పలికారు. వాటిలో యుద్ధం తరువాత భారతదేశానికి స్వయంప్రతిపత్తి గల ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించారు, యుద్ధసమయంలో భారతదేశ సహాయం కోరారు.

1943 డిసెంబర్ 2 - ఆశ్రమ పాఠశాల ప్రారంభమైనది.

1947 ఆగస్టు 15 - శ్రీ అరవిందుల 75వ జన్మదినోత్సవాన భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం.

శ్రీ అరవిందుల సందేశం ఆల్ ఇండియా రేడియోలో ప్రసారం చేసారు.

1949 ఫిబ్రవరి 21 - శ్రీ అరవిందుల సందేశంతో ఫిజికల్ ఎడ్యుకేషన్ బులెటిన్ (ఇప్పుడు శ్రీ అరొబిందో ఇంటర్నేషనల్ సెంటర్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ బులెటిన్ గా పిలుస్తున్నారు)

మొదటి సంచిక. శ్రీ అరవిందులు వ్రాసిన మరో ఏడు వ్యాసాలు తదుపరి సంచికలలో వచ్చాయి. మదర్ ఇండియా కల్చరల్ రివ్యూ మొదటి సంచిక.

1950 సావిత్రి మొదటి భాగం పుస్తక రూపంలో ప్రచురణ.

డిసెంబర్ 5 - మహాసమాధి. శ్రీ అరవిందులు వారి శరీరం నుండి ఉపసంహరించుకున్నారు.

డిసెంబర్ 9 - శ్రీ అరవిందుల పార్థివ దేహాన్ని ఒక పేటికలో ఉంచి ఆశ్రమ పెరటిలో సమాధిగావించారు.

1951 సావిత్రి రెండు, మూడు భాగాల ప్రచురణ.

ఏప్రిల్ 24 - శ్రీ అరొబిందో యూనివర్శిటీ సెంటర్ (ప్రస్తుతం శ్రీ అరొబిందో ఇంటర్నేషనల్ సెంటర్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్‌గా పిలుస్తున్నారు. ప్రారంభోత్సవ సమయంలో శ్రీమాత అధ్యక్షత వహించారు.

1956 ఫిబ్రవరి 29 - అతిమానస అవతరణ.

1962 శ్రీమాత పై గదులలోనే ఉండసాగారు.

1968 ఫిబ్రవరి 28 ఆరోవిల్లి శంఖుస్థాపన.

1972 ఆగస్టు 15 - ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీ అరవిందుల శత జయంత్యుత్సవ వేడుకలు ముప్పై సంపుటాలలో వారి పూర్తి రచనల ప్రచురణ.

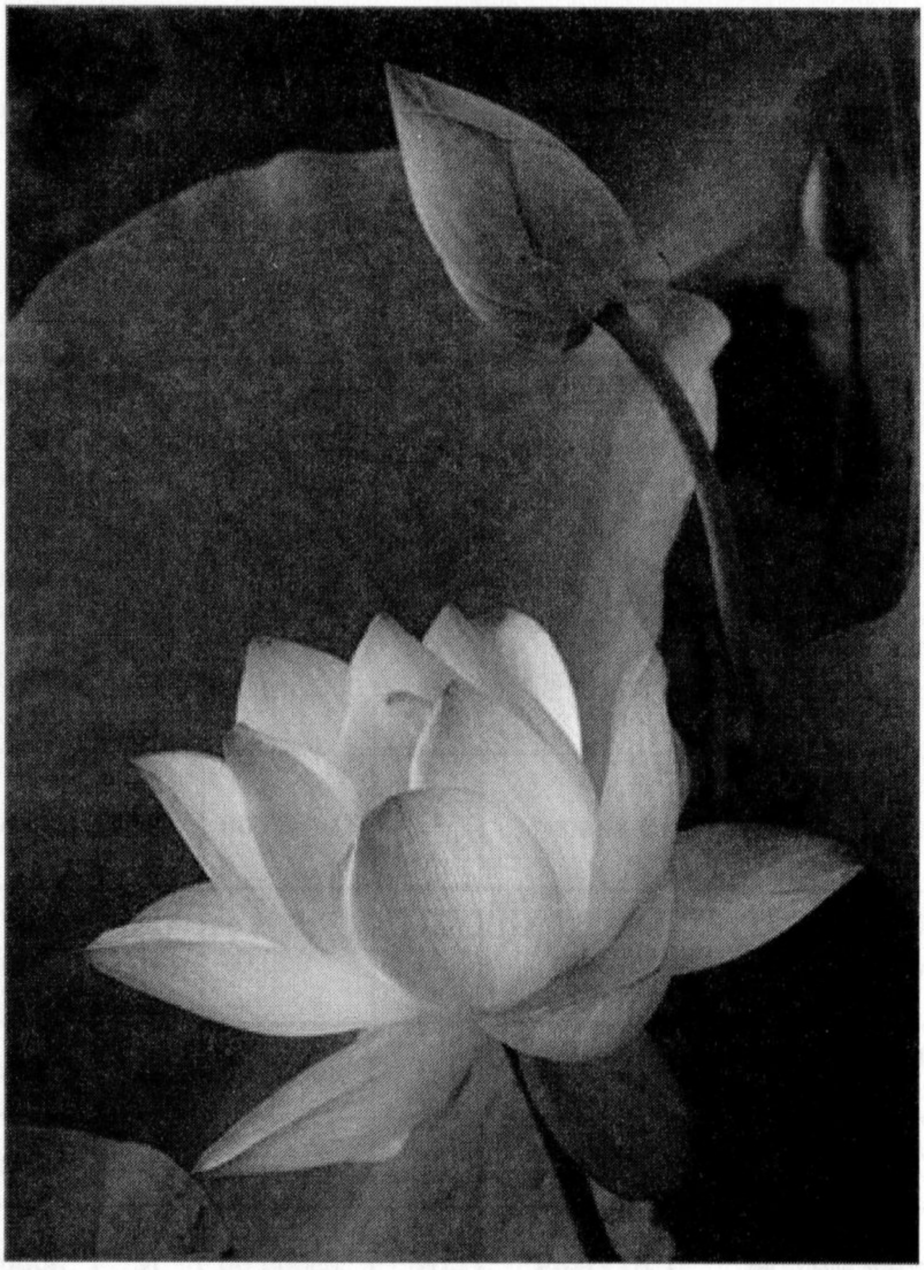
1973 నవంబర్ 17 - శ్రీమాత మహాసమాధి.

నవంబర్ 20 - శ్రీమాత పార్థివ దేహాన్ని శ్రీ అరవిందులకు పైన విడిగా అరలో ఉంచారు.

అవతారం కష్టాలు, ఇబ్బందులు అన్నీ బూటకమైనవని, ఆపాదించబడినవని అనాలంటే అనగలను. అవి అవాస్తవమైనవి అయితే అవి ఇతరులకు గాని లేదా ఏదైనా వాస్తవ ప్రభావం కొరకుగాని ఎటువంటి విలువ కలిగియుండవు. ఇతరులకు లేదా ఏదైనా వాస్తవ ప్రభావం వాటికి లేకపోతే అవి పూర్తిగా అసంబద్ధమైనవి, అవాస్తవమైనవి, అర్థంలేనివి. దైవం అతని కోసం కష్టాలు లేదా ఇబ్బందులు పడనవసరం లేదు. అతను వీటినన్నింటినీ అనుభవిస్తే ప్రపంచ భారాన్ని మోయుటకు, ప్రపంచం, మానవాళికి సహాయ పడుటకు మాత్రమే. ఈ కష్టాలు, ఇబ్బందులు ఏవైనా సహాయకారి అయితే అవి తప్పనిసరిగా వాస్తవమైనవి కావాలి. ఒక బూటకం లేదా అసత్యం అయినవి ఏ విధంగాను సహాయం చేయవు. అవి తప్పనిసరిగా మానవుల కష్టాలు, ఇబ్బందుల మాదిరిగా వాస్తవమై వుండాలి. దైవం వాటిని భరిస్తాడు. అదే సమయంలో వాటి నుండి బయటపడే మార్గాన్ని చూపుతాడు. లేనిచో మానవ నైజంపట్ల అతని భావనకు ఏ విధమైన ప్రయోజనం మరియు విలువ వుండదు. అటువంటి సరళమైన, కీలకమైన అంశాన్ని మీరు అర్థం చేసుకొనలేక పోవుట లేదా అంగీకరించుటను నిరాకరించుట చాలా విచిత్రంగా వుంటుంది. అవతారం దాని నుండి పూర్తి అర్థం తీసివేసి అవతారాన్ని అంగీకరించుట వలన ఏమి ప్రయోజనం?

CWSA 35:417 — *శ్రీ అరవిందులు*

అనువాదం - హోతా ఈశ్వరకృష్ణ
9866757576

Flower on the Cover:

Avatar-the Supreme Manifested in a Body upon Earth

The pink lotus is the flower of Sri Aurobindo.

(Significance and explanation of the flower given by the Mother)

Botanical name: Nelumbo nucifera

Common name: Sacred lotus, East Indian lotus

Vol. 51, No. 8
August 2021

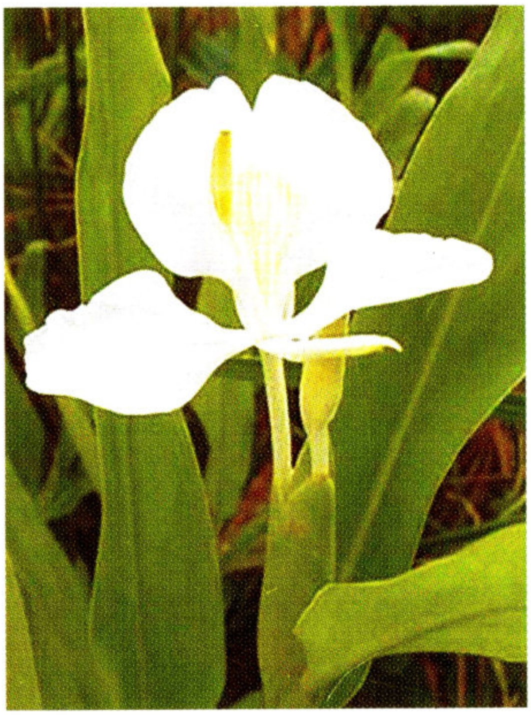
Date of Publication:
1st August 2021

Registered: PY/41/2021-23
TN/PMG/(CCR)/ WPP No. 473/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Sachchidananda

Strong and pure, it stands erect with its creative power

(Significance and explanation of the flowers given by the Mother)

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001